

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul III, Nr. 18, Martie 2023

CONCERT EXTRAORDINAR susținut de ORCHESTRA FILARMONICII DIN MÁLAGA, dirijor Octav Calleya

În 18 martie 2023, tricolorul României a fluturat pentru prima dată pe teritoriul spaniol în cei 50 de ani de carieră ai directorului de orchestră al Filarmonicii Málaga, **Octav Calleya**.

Peste 30 de români au fost prezenți la "**Concertul Extraordinar al Orchestrei Filarmonicii din Málaga**", un omagiu adus maestrului Octav Calleya, dirijor al Orchestrei Conservatorului Superior de Muzică din acest oraș. **pag. 11**

„Sărbătorim Dragobetele împreună”

Cele două sărbători ale începutului de primăvară, Dragobetele și Mărțișorul, au fost celebrate de către Liga Studenților Români din Străinătate, filiala Spania. **pag. 11**

A. CALDERÓN de JESÚS

BUCAREST "RUMANIA"

DONDE LA CULTURA SIEMPRE
ESTA PRESENTE

Bucarest cuenta con espacios culturales que en nada tienen que envidiar a otras ciudades de su entorno o de la lejanía, siendo verdad que, como la vida misma, actualmente la cultura no está pasando por su mejor momento, pero esto no es ningún impedimento para que cualquiera en esta ciudad pueda disfrutar de los mejores espectáculos donde están representados el Arte, la Música, el Teatro y la Literatura, con actividades desarrolladas por todos los distritos situados por lo ancho y largo de la ciudad... **pag. 5-6**

Biblioteca 9 de Adrian Suciu. Cărți care merită

pag. 14

Dreptul de a alege și de a fi ales în Parlamentul European

Listele de candidați pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European se întocmesc astfel încât să asigure reprezentarea ambelor sexe (art. 16 alin.8 din Legea nr. 33/2007). Numărul de candidați de pe fiecare listă poate fi cu cel mult 10 mai mare decât numărul mandatelor la care are dreptul România în Parlamentul European. Pentru a fi înregistrate la Biroul Electoral Central, listele de candidați propuse de partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice... **pag. 17-18-19**

Ionuț Țene

pag. 2

Diaspora română este cel mai puternic investitor financiar și cultural pentru România!

Nichita Stănescu avea dreptate când afirma că "**patria românilor este limba română**". Patria noastră este acolo unde se vorbește, gândește, simte și se roagă în limba română. Acolo unde se fac afaceri în limba română este o Românie simbolică și reală în același timp. Eu când merg la românii din Diapora mă simt acasă. Diaspora, ca cel mai mare investitor și contributor la bugetul României trebuie să fie recunoscută în drepturile sale firești. Avem nevoie de o Ligă culturală a românilor de pretutindeni, de o Uniune a jurnaliștilor români de pretutindeni, de o Ligă a scriitorilor români de pretutindeni, de o bancă a Disporei și, de ce nu, de o capitală a culturii, spiritului și economiei românești din Europa.

Zecile sau sutele de asociații și parohii ale românilor din Diaspora sunt deja un

editorial

Diaspora română este cel mai puternic investitor financiar și cultural pentru România!

În urma ultimelor analize economice se dovedește că Diaspora română este cel mai important investitor financiar în România. Rolul economic al Diasporei în dezvoltarea statului român este fundamental, complementar și funciar. De aceea, românii din Diaspora trebuie să fie mai bine organizați în vederea susținerii propriilor drepturi economice, politice, culturale sau electorale legate de statul român. Încă, din păcate, Diaspora este subreprezentată în Parlamentul României, deși economic și electoral este mult mai puternică decât multe regiuni și provincii istorice din cadrul României.

Diaspora nu are încă reprezentanți suficienți în instituțiile statului român din interior și din afară: MAE, ICR sau DRP. În ultimii 15 ani, Diaspora a devenit o nouă Românie din afara granițelor, cu o pondere economică, financiară, culturală și electorală însemnată, de fapt circa o treime din activele reale ale statului nostru. Datele Ministerului Afacerilor Externe (MAE) arată că există 5,7 milioane de români cu domiciliul în străinătate, în timp ce Departamentul pentru

Românii de Pretutindeni (DRP) susține că 8 milioane de români sunt stabiliți în afara granițelor. Mai mult, liderul unei asociații din Diaspora, RePatriot, consideră că sunt de fapt circa 10 milioane de români din prima și a doua generație în Diaspora. Contribuția diasporei la PIB-ul României este de peste 65 de miliarde de euro, în ultimii 15 ani. Este o cifră impresionantă, care bate toate investițiile străine din România.

Din păcate, Diaspora este tot subreprezentată în cadrul instituțiilor din România, precum și pe lângă factorii de decizie ai statului român. Este necesar ca legea electorală să se schimbe, iar Diaspora să aibă mai mulți reprezentanți în Parlamentul României și europarlamentari. Din Diaspora trebuie să se angajeze funcționari în MAE, ICR sau DRP, precum și în alte organisme ale statului nostru, care concluează cu românii din afara granițelor. Mai mulți preoți din parohiile din Occident ar trebui să fie numiți din Diaspora. Asistăm acum la conturarea unei țări înnoite, România cu granițe culturale, economice, spirituale sau politice

extinse, prin comunitatea românească din Diaspora.

Nichita Stănescu avea dreptate când afirma că **"patria românilor este limba română"**. Patria noastră este acolo unde se vorbește, gândește, simte și se roagă în limba română. Acolo unde se fac afaceri în limba română este o Românie simbolică și reală în același timp. Eu când merg la românii din Diapora mă simt acasă. Diaspora, ca cel mai mare investitor și contributor la bugetul României trebuie să fie recunoscută în drepturile sale firești. Avem nevoie de o Ligă culturală a românilor de pretutindeni, de o Uniune a jurnaliștilor români de pretutindeni, de o Ligă a scriitorilor români de pretutindeni, de o bancă a Disporei și, de ce nu, de o capitală a culturii, spiritului și economiei românești din Europa. Zecile sau sutele de asociații și parohii ale românilor din Diaspora sunt deja un contributor major la zecrea culturală și spirituală a României. Această **"capitală"** nouă a românilor de pretutindeni poate fi întemeiată la Madrid, Paris, Bruxelles, Roma sau Viena, acolo unde inima românilor din Diaspora bate și mai tare pentru România.

Ionuț Țene

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com;
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34641847842

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Adina Alexandrescu
Redactori: Andra Fornea, Cristiana Uzună, Loredana Dragă, Titi Sultan, Laura Cătălina Dragomir, Sorin Bălășcău
Colaboratori: Camelia Potârniche, Șerban Cionoff, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Nicolae Coande, Cristian Segărceanu, Andreea Constantinescu, Elena Hincu
Machetare grafică: Dorina Florescu

Publicație apărută cu susținerea
Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Acest proiect este realizat cu sprijinul
Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Doar o iubire oarbă vindecă o durere surdă

Postul este o închidere temporară și parțială a cotidianului, pentru mentenanță (revizie) duhovnicească. Este o pregătire pentru Golgota, ca în Vinerea Mare să ne cutremurăm mai tare decât pământul, văzând Jertfa Fiului lui Dumnezeu pentru noi. Fiul lui Dumnezeu ne protejează, dar nu ne sufocă. Ne lasă să ne dezvoltăm, ca pe niște copii de șase ani, care învață să curețe mere. Când apar minunile? Când suntem în contact cu Fiul lui Dumnezeu. În Biblie nu scrie că nu scăpăm de ceea ce ne e frică, ci - dimpotrivă - scrie că credința este curajul de a renunța la toate fricile, prin puterea primită de la Fiul lui Dumnezeu. Din credință se naște libertatea, din libertate se naște bucuria.

Primul pas spre fericire este să vrem să ieșim din ignoranță, aroganță și nepăsare. Al doilea pas este să nu ne mai mințim, să nu ne mai prefacem, să nu ne mai amăgim, să nu ne mai facem iluzii. Să renunțăm la vechile obișnuințe, care ne țin pe loc și ne duc într-o zonă de stagnare, de nefericire, de deznădejde.

Al treilea pas este încrederea în Fiul lui Dumnezeu. Cine a crezut în El, nu a fost dezamăgit (Dismas pe Golgota, Iair în Capernaum, Fotini în Sihar, Zahau în Ierihon). Fiul lui Dumnezeu ne poate dărui ceea ce are, veșnicia promisă, nu este o păcăleală deloc. Vă invit să citim cartea Neemia, pentru a vedea cât de important este pentru noi altarul/templul și cât de important este să iubim cuvântul biblic insuflat de Dumnezeu.

Oamenii care nu sunt dispuși să renunțe la păcat nu vor să audă de cele sfinte. Dependența e monstruoasă și numai Fiul lui Dumnezeu ne poate vindeca de drogul păcatului. Toți păcătoșii ascund un strigăt disperat după ajutor, iar Fiul lui Dumnezeu îi aude pe toți, simultan. Să ne debarasăm cât mai repede de iluziile și minciunile cu care ne-am hrănit, pentru că ne împiedică să câștigăm fericirea. Fiul lui Dumnezeu a murit pentru noi, pentru ca noi să trăim pentru El.

Fiul lui Dumnezeu a plătit pentru noi prețul mântuirii. Noi trebuie să plătim pentru El prețul slujirii. Să avem curaj, harul Lui ne va întări! Oricum, prețul plătit de noi este infim față de prețul plătit de El. Bolnavi suntem și El ne vizitează, goi și ne îmbracă, flămânzi și ne hrănește. Fericirea adusă de El e desăvârșită, deoarece este nelimitată, nu are sfârșit, nu se termină.

Dumnezeu știe toate gândurile noastre și poate fi întâlnit de noi abia atunci când toate gândurile noastre sunt îndreptate doar spre El. Dacă avem exagerat de multe proiecte și frământări, vom neglija esențialul. Vă invit să citim azi capitolul 11 din Înțelepciunea lui Isus Sirah! Nu avem nici un contract cu moartea. Nu avem nici o clauză în care să fim asigurați că vom trăi șapte decenii. Pentru mai multe detalii, putem citi capitolul 14 din aceeași carte biblică.

Profetul Osea vorbește despre faptul că noi

putem recâștiga dragostea divină, pe care am pierdut-o prin idolatrie și desfrânare. Nu e totul pierdut. Din cei mai mari păcătoși, Dumnezeu are puterea de a ne face sfinți. Dar să avem conștiința păcătoșeniei și dorința de îndreptare. Să nu ne credem sfinți, nu e cazul. Să nu ne socotim neprihăniți prin comparație cu alții. Să ne dorim recâștigarea iubirii Lui. Să nu fim indiferenți la cuvintele Lui.

Profetul Maleahi declară fățiș dragostea divină pentru omenire și răspunsul rece al acesteia. Credința/fidelitatea noastră este un răspuns la dragostea oarbă, singura care vindecă o durere surdă.

Profetul Isaia ne încredințează că prin jertfa Fiului lui Dumnezeu suntem vindecați și moștenitori ai veșniciei. Să nu fim triști, ci bucuroși, mulțumitori și recunoscători Păstorului blând care devine Miel junghiat în locul nostru.

La finalul slujbei nu trebuie să reținem nici ce a cântat corul, nici ce a zis preotul, ci doar ce ne îndeamnă Fiul lui Dumnezeu: să nu îi omitterem din vedere pe frații Lui înfrigurați, înfomețați, ridiculizați.

Fiecare zi poate fi ultima aici și prima Acasă. Nu în sens panicard. Trebuie să fim pregătiți azi pentru marea trecere. De aceea nu acumulăm, deoarece pe poarta strâmtă intrăm goi, fără dromaderi și tesle, doar cu punctele acumulate pentru generozitate față de oameni și fidelitate față de Fiul lui Dumnezeu. Ne rugăm azi ca și cum ar fi ultimul Tatăl nostru. Și mâine la fel. Ne pregătim de Liturghie ca și cum ar ultima fără să îi și vedem pe îngeri. Deci nu putem lipsi. Fiul lui Dumnezeu ne întărește mereu, simultan, fără să Își piardă puterea. Zicem rugăciunea inimii

neîncetat și vom păcătui mult mai puțin. Nu ne mai îngrijorăm pentru nimic și vom dobândi pacea inimii. Rămânem cu Fiul lui Dumnezeu și El ne va înveșnici negreșit.

Suntem în Postul Mare. O perioadă în care ne vom dona covrigul celui căruia îi lipsește. Nu ne vom mai îndreptăți, ci vom lăsa judecata pe seama Fiului lui Dumnezeu. Nu ne vom lăuda, pentru a nu pierde ajutorul îngerului păzitor. La Judecata Universală vom fi întrebați cum i-am ajutat pe sărmani, nu altceva. Nu câte filme am vizionat pe Netflix, nu câte like-uri am primit pe Instagram. Frumusețea Raiului este incredibilă. Nu este o vrăjeală, ci este singurul adevăr care contează. Câtă vreme există Liturghie, există mântuire. Dar să nu ne amăgim că lupta cu cel viclean a luat sfârșit. Nu încă, dar nu mai e mult. Cum am luptat până acum, să luptăm și de acum înainte.

Suntem bucuroși, deoarece Fiul lui Dumnezeu ne protejează clipă de clipă, ne ferește de iad, ne vindecă de tristețe, ne învie din moarte și ne dăruiește fericire veșnică. Nu există dar mai mare decât acesta. Îl iubim pe Dumnezeu din toată inima și El ne iubește și mai mult, mult mai mult decât ne putem imagina vreodată. Ne rugăm pentru că Îl iubim și ne ferim de păcat ca să nu fim departe de El. Nu ne facem planuri de alt fel. Nu judecăm pe alții, nu impunem nimic nimănui. Credința ne e de ajuns, nu avem nevoie de back-up.

Fiule al lui Dumnezeu, înviază-ne și pe noi, neputincioșii!

Dan MARCOVICI

Dragule, vreau să-mi faci o icoană!,

... îi zise.

- Eu nu știu să pictez, dar îți voi spune- iartă-mă, bunule!- cum trebuie să fie! Pictorul nu clipi deloc; pe față nu i se văzu nicio urmă, oricât de mică, de surprindere. Își scoase telefonul, îl așeză pe măsuta de deasupra cutiei murdare de gunoi și porni înregistrarea.

- Vă rog, spuneți-mi ce vreți. O să ascult de multe ori, până înțeleg tot. Când e gata, vă sun.

Bătrânelul cu păr lung, în coadă, îmbrăcat în halat negru, soios și sticlos, de vechi angajat al unei închipuite și duhovnicești fabrici de spălat podele, se foi un pic pe scaunul maro al compartimentului de tren și,

pleșcăind straniu, parcă a poftă de mâncare, hotărî ca dintr-o grabă a morții:

Așa... Gavriil este trimis, din Cer, la Fecioară, s-o întrebe dacă primește, în pânțe, Cuvântul. Cunoști icoana, ai văzut sute de variante, le-ai studiat, ai reprodus câteva, poate chiar le-ai lucrat ca ale tale. Uite, vreau puține culori, doar câteva linii, gesturi esențiale. Cele două fințe trebuie să pară că dansează, că joacă într-un de demult strigăt al lui Isaia Prorocul. Imaginează-ți, mai bine, că desenezi doi balerini. Doi balerini ruși, da! Apoi, arată-le sfințenia cea mare. Îngerul trebuie să fie înalt, alungit spre

contemplație, ca un cârmuitor ce este. Îmbracă-l în alb, dar un alb ca al unei pânze de sac, cumva groasă și nobilă în același timp, căci este și slujitor, desigur. Dintr-o singură cusătură, ca în proorocii. Nu-mi plac soldații... Picioarele sunt lungi, corpul este fusiform, poate ca al unei fete abia intrate într-o mănăstire, cu genunchii apropiați într-o reverență în fața a ceea ce este, pregătiți pentru prosternarea în fața a ceea ce se va consimți azi. Sceptrul de domnie e mai de grabă o trestie numai bună de bătut cu ea în cap, peste față ori pe spinări. Lumina sfințeniei, să n-o strângi, pe toată, în jurul capului, ca în vechime, ci las-o să curgă peste umeri, în jos, până se contopește cu pânza de sac, cu postavul lui alb-vânăt. Fă-i pantofii ascuțiți și fini, ca și când nu i-ar trebui niciodată, cum îmi aduc aminte că avea, mereu, Făt- Frumos în cartea mea de povești. Dacă vrei, ca niște opinci ale vreunui pui de român. Cu un pas mic, îl vei arăta ca temându-se. Ori ca mirându-se ca de o taină ascunsă din veac, neînțeleasă. Când va arăta spre Ea, să privească în jos, spre dreapta; așa, toate liniile în care se arată Arhanghelul se vor intersecta într-o multiplă Cruce a Sfântului Andrei devenită, prin arcuirea ușoară a trupului, a brațelor și a aripilor, o spirală spre ceva departe, adânc. A, aripile! Dacă ar avea aceeași culoare cu haina Fecioarei, ce bine! În fond, a ales-o pentru că a plutit peste ușurătatea lumii ăsteia, nu? Preasfânta, fă-o ca

pe cea mai frumoasă femeie pe care-a dat-o vreodată lumea! Sigur pe scaunul omenirii ei, așezată pe un tron de piatră, sculptat de Brâncuși, în spate cu o fereastră ca din bisericile lui Brâncoveanu: adâncă, dar fără flori. Pune-i un pedestal sub picioare, căci Pământul nu o merită, biata! Capul, să-i fie aplecat spre mesager, dar sfios, ca una atentă la felurite arătări și la mișcările inimii. Fă-o să-și acopere pânțelele cu mâneca, de frica prihănirii, dar arată-L pe Fiul ca începând să-i strălucească înăuntru după al ei "Fie, mie...!". Să privească spre sine, spre înăuntru, cu ochii nelămuriți, ca la începutul unei lucrări ce se plinește doar în smerenie, în ascuns. Cam așa, deci! Gavriil trebuie să-ți iasă copleșit de misiune, dar treaz, veghetor, curajos ca unul care a văzut facerea Universului tot; iar Fecioara- uimită de mila Domnului și bucuroasă pentru lume!

Tuși, încheind. Coborî, dintr-un colț al cuștii în care stăteau, privirea. Închise ochii a resemnare.

Se ridică brusc, ca să coboare la Păușa. Vru să-l sărute, dar se fâstâci. Își dădură, scurt, mâna, prea aproape unul de altul, în picioare, între banchetele față în față. Zâmbi, culegându-și traista: Cele bune, domnule dragă!

Îi lăsă, timid, un biscuite.

I. C. LIȚĂ,
Povestiri de pe lumea
cealaltă, Itaca Publishing
House (Dublin, 2022).

BUCAREST "RUMANIA" DONDE LA CULTURA SIEMPRE ESTA PRESENTE

A. CALDERÓN de JESÚS: Crítico y Analista Cultural

Culturalmente, esta ciudad ha estado como todas las de esta nación, influenciada a lo largo de la histórica por tres vías culturales: la Europa Central, la Península Balcánica y Europa del Este, de todas las cuales ha sabido absorber y experimentar después, los elementos más esenciales, convirtiéndolos en propósitos fundamentales para la creación de su propia identidad.

En la actualidad, la tendencia que se refleja en su cultura, con probabilidad se acerque más a la llamada Europa Occidental, lo cual no es nada nuevo puesto que en los siglos XIX y XX todos los movimientos culturales se situaron a este lado de Europa, circunstancia que reivindicaron sin complejos sus representantes formales y por ende el mismísimo pueblo, siendo tal la influencia de sus intelectuales que esa época fue considerada como la más fructífera para la cultura Rumana con la probabilidad de que se siga en la actualidad con ese mismo comportamiento, imperiosamente buscando su espacio, en ese ámbito socio cultural que representa Europa.

Como consecuencias de los muchos hechos demostrados a lo largo de la historia, la propia relevancia e importancia que ha tenido y tiene en la actualidad la

Cultura de esta ciudad, nadie va poder negarla y sí mostrar todo el mundo su reconocimiento expreso por esta dinámica e histórica realidad subyacente.

Bucarest cuenta con espacios culturales que en nada tienen que envidiar a otras ciudades de su entorno o de la lejanía, siendo verdad que, como la vida misma, actualmente la cultura no está pasando por su mejor momento, pero esto no es ningún impedimento para que cualquiera en esta ciudad pueda disfrutar de los mejores espectáculos donde están representados el Arte, la Música, el Teatro y la Literatura, con actividades desarrolladas por todos los distritos situados por lo ancho y largo de

la ciudad, para cuyos variados y dinámicos proyectos se encargan los colectivos de cada gremio en colaboración de las instituciones públicas y privada.

No podemos pasar sin mencionar algunos de esos espacios como es el **Museo Nacional de Arte** que está situado en una de la avenidas más influyentes y bonitas de esta ciudad, gran parte de la calle Victoria, y en uno de los Edificios más importante y emblemáticos de la misma se encuentra el llamado **Palacio Real**, residencia del **Rey Carol II**, en cuya construcción y diseño la influencia francesa y su estilo neoclásico es evidente, en cuyos interiores se encuentra la mayor galería pictórica de la nación rumana.

Pinacoteca en la que se pueden encontrar más representativos del arte rumano hasta los europeos más cualificados de distintos siglos, tales como **Theodor Asma, Constantin Brancusi, Cheorghe Ttaftarescu, Delacroix, Manet, Rubens, Renau, Van Eyck**, no faltando españoles como el **Greco y Zurbaran**, con el espléndido agregado de grandes colecciones piezas del arte religioso y así son los objetos e iconos

de las distintas regiones, albergando un gran contenido de componentes relacionado con la historia de Rumania, fundamentalmente iniciado por la influencia de sus antepasados.

El otro Museo que se complementa en cuanto cantidad y calidad lo vamos a encontrar en el Museo Nacional de Arte contemporáneo, situado en el emblemático Palacio del Parlamento, es un fiel reflejo exponente del arte rumano, hecho en estos últimos tiempos, en él están expuesta obras de autores muy reconocidos no solo del ámbito nacional sino internacional, ya que la escuela Europea tiene una presencia muy considerable, pero también una de la más representativa del Arte conceptual Rumano. También esta valiendo como sala de exposiciones temporal para artistas Internacionales.

Bucarest no solo dispone de estos museos como referente, contando con aproximadamente una veinte más, todos ellos repletos de contenidos que hacen recordar la importancia que tiene la historia y la cultura para los habitantes de esta ciudad, entre los cuales los relacionados con

el mundo de las Artes est an los que llevan los nombre de tres grandes de las arte de la nación rumana: Krikor H. Zambaccian, Theodor Pallady y Gheorghe Tatarescu, cada uno en facetas diferentes siendo el primero de ellos coleccionista, donando no solo su propia colección sino el propio Edificio en el podemos encontrar pinturas de los mejores artistas internacionales de toda las épocas, empezando por la representación de arte contemporáneo.

Como, Camille Pissarro, Paul Cezanne, Pablo Picasso, Delacroix o Henri Matisse, así como un gran número de obras de reconocidos artistas Rumanos, tales como **Nicolae Tunitza, Constantin Grigorescu, Stefan Luchian, Corneliu Baba...**El nombre de este museo es Zambaccian y el otro del que quiero hacer referencia es el de **Theodor Pallady**, situado en una de los edificios más antiguos de esta ciudad, perteneciente a unos antiguos comerciantes, estando recogidas en él gran parte de la obra de este pintor y, de igual manera, existen objetos y muebles de todos los estilos, procedente de distintos puntos del mundo.

Museo de Arte "**Stareck**" este Museo rinde homenaje a las obras del escultor Frederichk Storck, fundador de la escuela de Arquitectura, que con su esposa Cecelia Storck, entusiasta y defensora del reconocimiento de la presencia de las mujeres en el Arte.

El museo de Gheorghe Tatarescu está más especializado con las exposiciones de obras de los Artistas Rumanos como Stefan Golescu, Gheorghe Magheru, Nicolaelos, temas alegóricos a la revolución del 1848, a los periodos del Renacimiento de Rumania y a la unificación de la misma.

Pudiendo dejar claro la referencia a este tipo de Museos en cuanto al Arte, aun me quedan otros que son piezas importantes de referencia para la cultura rumana, como pueden ser el llamado Museo del Campesino Rumano y el Museo del Pueblo, ambos con las mismas connotaciones pero con funciones muy antagónicas entre sí, pues mientras uno muestra detalles de las vestimentas, especialmente trajes y otros artilugios de la vida campesina de este país, el otro, por más señas al aire libre en el Parque Herastrau, representa a edificaciones y formas de vida de los pueblos de toda la geografía Nacional.

El Museo de Historia, cierra el círculo que se adhiere a la casi obligatoriedad que debe asumir cada cual cuando se encuentra en esta ciudad para visitarlo, ya que en él están recogidas muy detalladamente, a través de colecciones de objetos, lo que es la historia de la cultura de esta nación, remontándose a los tiempos prehistóricos a la Edad Moderna.

Ocurriendo que en esta ciudad y de manera más asidua se repiten los reflejos e intenciones de sus responsables, de hacer valer sus proyectos culturales, pensando no solo en el día a día, sino en la constante apertura de sus perspectivas futuras, positiva realidad en la que se integran, incluso por cuenta propia o en colaboración con las distintas administraciones, en aras de la acción común, poniendo en marcha Y acertados proyectos que, al paso de ir mejorando la coyuntura, potencian más las firm simas bases culturales, loable asentimiento que está ratificando de manera cualitativa una visión prospectiva firme, que entre todos están logrando.

Y para estar homologados definitivamente con las ciudades de más renombre de Europa, son dignos de mentar de igual modo movimientos comprometidos con toda esa calidad cultural que, existiendo en su propia potencialidad y realidad, es menester aunar esfuerzos, aunque el llevar a cabo éstos está trayendo como consecuencia desprenderse de ciertos prejuicios que les tienen anclados en esa forma de ver y hacer ciertas cosas, razones para Incentivarse recíprocamente para superar cualquier tipo de resignación, presente todavía en ciertos sectores públicos que parece frenarles dar ese paso al frente para entrar de lleno en el espacio único que es la Modernidad, debiéndose entender que, al respecto, la dinámica positiva que se ha producido claramente se está viendo reflejada en la realidad observada en la ciudad como en el resto de la nación rumana.

Con un contraste que es punto de referencia en la economía y la cultura para otras naciones, logrando por méritos propios para que otras naciones lo entiendan así, buscando el símil propio en este reflejo de la

evolución de Rumanía.

Quiero señalar que sigue siendo esta ciudad el mayor exponente de todo aquello que de una forma u otra tiene algo que decir en las cuestiones importantes de este país, sobre todo en lo referente a la Cultura, esto no es nada nuevo pues esto mismo está pasando con otras ciudades de Europa, en las que, por el hecho de ser capitales de sus respectivos países, ya cuentan con el plus que les permite ser el foco principal en todo lo concerniente a una realidad vital en la que cada día que pasa es observada en los mejores tonos culturales, económicos, urbanísticos y, por supuesto, est ticos.

El Arte no es ajeno a todo lo cual, al ser Bucarest una bella ciudad en la que se dan las variopintas condiciones que permiten tener las mayores concentraciones artísticas de toda la nación, contando con los espacios que en estos últimos años est n involucrados en un proceso de cambios que resultan totalmente indispensables, involucrándose en acciones así los propios responsables artísticos que asumen los proyectos de la forma m s conveniente y positiva, mitigando de manera considerable los problemas que pudieran impedir que la cultura del Arte pueda ser m s accesible al p blico.

Poezia neoavangardistă din Transilvania, după 1989.

E posibil ceva nou în poezie?

Ionuț ȚENE

II. Această generație lirică a ridicat o întrebare perenă și nouă în același timp: este posibil ceva nou în poezie?

La începuturile debuturilor noastre lirice, ne întrebam retoric, uneori, pe marginea unui vers proaspăt citit, care inspiră: *poate să mai aducă ceva nou poezia?* Substanța poeziei este emoția, iar forma ei este rațiunea. Chiar au spus totul poezii seduși de muze? Poezia este o stare de spirit pleneră sau un produs livresc în care ne regăsim sau ne oglindim sufletul frământat. După mii de ani de creație poetică se mai poate vorbi despre *"noutate"*, în poezie. Este poezia un proiect literar evolutiv sensibil, care se ține după dezvoltarea societății umane în istorie sau este pur și simplu un act gratuit de necesitate lirică a sufletului uman. Fiecare generație literară are starea de grație cu poezia și metaforele sale.

De fiecare dată, când pare că nu mai este ceva de spus, apare poezia ca un nou izvor

limpede ce devine un fluviu năvalnic pentru timpul său. Fiecare epocă este surprinsă de propriul „zeitgeist”, acel spirit care este în tot și în toate. Nici poezia nu face rabat de la *”spiritul timpului”*, care se introduce insidios sau feeric și-și alege, cu febrilitate, poetul reprezentativ. Poetul semnifică o conștiință vie a comunității. Grecii antici spuneau că poezia este o *„convorbire cu zeii”*, iar poezii, un fel de egali ai locuitorilor Olimpului. Azi poetul discută liber cu lumea și cu divinul la cafea, în piață sau pe vârful muntelui. Spre deosebire de Aristotel (Poetica), care vedea poezia ca o excrescență chimică materialistă a umorilor, critica literară modernă percepe poezia ca o expresie a emoției, frumosului și simțirii.

Goethe, în biografia *„Poezie și Adevăr”*, considera *„cuvintele poetului plutind neîncetat în jurul porților raiului și ciocănesc, cerând stăruitor nemurirea”*. Poetul este o poartă spre transcendent și un curtezan neobosit al nemuririi.

Limbajul poetic diferă de toate celelalte limbaje, pentru că nu este unul doar semantic, ci încearcă să vorbească inimii, și nu rațiunii. E o limbă a inimii pe care nu oricine reușește să o descifreze, ci doar acela care are ochii iubirii frumosului. Deși de cele mai multe ori autorii de poezie se revoltă față de zei, lirismul este o componentă a transcendentului. Poezia se raportează la ceea ce este dincolo, de cele mai multe ori fără nicio legătură cu aproapele

sau preajma. Poezia nu are legătură cu verbele timpului, ci doar cu eternitatea. În acest sens, Homer poate fi contemporan cu Rimbaud în timpul liric, doar instrumentele de expresie diferă. În poezie este o căutare tensionată a punctului comun, a restaurării unui unic estetic. Sigur, instrumentele de aspect pot diferi, dar mesajul excepțional are legătură cu emoția și sensibilitatea trăirii. Este un instrument de redare a revelației lirice mai bun ca altul? Posibil, dar aceasta nu are legătură cu modul de transmitere a obiectului, ci cu felul de percepție a subiectului, de intensitatea emoției primite.

Symbolismul a crezut că a descoperit simbolul poetic, în realitatea duratei lungi poezia a fost perenă și simbolică de la *„Cântarea Cântărilor”* la *„Florile Râului”*. Până la urmă, romantismul nu este o expresie de timp post-baroc, ci o formă sufletească de dincolo de timpuri. Odiseu este la fel de romantic și mirat la provocările oamenilor și ale pământului, ca *„Demonul”* lui Lermontov. Doar instrumentarul de redare a emoțiilor și sensibilităților diferă într-un aspect fluid.

Avangardiștii au crezut că pot schimba lumea în revolta lor împotriva societății și, mai ales, împotriva Civitas Dei. Poezii avangardei sunt niște rebeli furibunzi, care se cred egali cu zeii. Fracturând limbajul poetic și semantic, consideră că pot distruge vechiul sau tradiția și se pot culege, astfel, fructele mâniei care vor înnoi lumea, punând omul la mijloc, într-o umanitate

LECTORATUL ILR - UNIVERSITATEA COMPLUTENSE MADRID
ASOCIACIÓN SOCIO-CULTURAL ROMANATI

"Istorie și poezie în Transilvania, România"
"Historia y poesía en Transilvania, Rumanía"

Invitați speciali:

Moderatori:
Alba Diz Villanueva
Felix Nicolau

Ionuț Țene

Mihai Gligor

Facultad de Filología, Universidad Complutense de Madrid, Edificio A, Aula A - 022, Vineri, 21 octombrie, ora 19.00

egalitaristă și distopică.

În poezie funcționează sintagma nimic nou sub soare? Doar intensitatea și înnoirea simbolurilor într-o semantică instrumentată diferă în tensiunea emoției lirice. Dacă noul nu îl aduce timpul, nu este evolutiv, pentru că poezia transgresează fragmentele durabilității lungi prin transcendent, iar instrumentul este doar o restaurare ciclică în spirală în maniera istoriografică a lui Tucicide, atunci ce poate fi inedit în mesajul liric? O intensitate a stărilor sufletești, o preemțiune și o radiografiere a emoției face diferența dintre poezii, între vers și frază. Poezia nu se măsoară în timp și stil, ci în culoarea intensivă a emoțiilor. Diferența în poezie o face valoarea operei literare. În istoria liricii, nu este evoluție, ci intensitate artistică. Homer este la fel de „modern” și frecventabil ca Shakespeare, Baudelaire sau Pablo Neruda.

Mai contează limba în poezia modernă, în care totul s-a spus și totuși se regăsesc suficiente resurse ca poezia să redevină o renaștere a sufletului emoției? Limbajul este doar

instrumentul care sculptează maniera de oferire a inimii receptorului. Limbajul nu este suficient intrinsec pentru a reda trăirea lirică. Limba în sine, oricât de fracturată, nu este poezie. În această chestiune au naufragiat poeții avangardiști ai secolului XX, considerând limbajul fracturat, doar pentru că rupe versul, o poezie în sine.

Poetul autentic este un creator în primul rând de emoții sufletești, care încarcă limbajul poetic și-l transformă în poezie. Fără încărcătură emotivă, versul este doar frază. De aceea emoția în poezie primează limbajului. Spargerea limbajului și fragmentarea versului au fost dorințele pătimase ale avangardiștilor. Totuși, în poezie, nu gramatica limbajului sau mesajul profan în exces oferă conținut operei literare, ci intensitatea emoției transfigurate în sufletul cititorului.

De viziunea poetică a emoției se apropie cel mai mult în literatura universală poetul american E.A. Poe, în esul „Principiul poetic”. Poe caută

o definiție esențialistă a poeziei, întemeiată pe emoție. Mesajul poeziei propuse de Poe este „creația ritmică a frumuseții”. Celelalte valori surprinse în liric – binele, adevărul – sunt subordonate celei estetice. Pentru poetul american, „principiul poetic” este „aspirația umană spre Frumusețea Absolută” și se manifestă printr-o „emoție înălțătoare a sufletului”.

Poetul reface unitatea lumii, redescoperă origini și rădăcini uitate, deși, paradoxal, el vrea să rupă total cu tradiția și transcendentul. „Corespondențele” lui Baudelaire sunt poduri între simboluri creatoare de emoție și vibrează sufletele. Scopul poeziei este intensificarea emoției printr-un frumos transfigurat, așa cum îl percepe, transfigurează și oferă autorul de versuri.

Poezia este o artă pentru artă, nu una cu tendință. Ideologizarea ucide definitiv lirismul. T.S. Eliot publica în anul 1919 teza „Tradiția și talentul personal”, subliniind că poezia reprezintă o expresie a emoției, însă aceasta este impersonală, astfel încât problema expresiei artistice a emoției se întemeiază nu pe intensitatea emoției personale, ci pe expresia impersonală semnificativă a respectivei emoții. Este paradoxul poeziei, care nu aduce neapărat mesaje și limbaje înnoitoare, care se pot repeta ciclic în spirala istoriei, ci intensificări graduale, ale emoției trăite transfigurat, din care se hrănesc inima și sufletul universal. În acest punct comun se regăsește unicitatea, prin care se cuminecă poeții. Împărtășirea emoției se brodează în versuri ce transmit intensitatea sesnibilului și frumosului prin forma rațiunii.

Au reușit poeții post-decembrști din Transilvania să răspundă la întrebarea: „Este posibil ceva nou în poezie?” Răspunsul îl vor da, în viitor, critica și istoria literară.

(Conferință susținută la Universitatea Complutense, din Madrid în 21 octombrie 2022)

SUNTEM MARTORII UNEI REVOLUȚII SPECTACULOASE: *dialogul dintre om și Inteligența artificială !*

Dan TOMA DULCIU/Viena

Doresc să prezint cititorilor acestei prestigioase publicații un subiect de interes general și anume revoluția ce se produce chiar sub ochii noștri, având ca obiect dialogul dintre creierul uman și un asistent virtual, având la bază un program perfecționat de Inteligență Artificială.

În ultima perioadă, o serie de universități americane au interzis studenților săi folosirea unei aplicații de domeniul filmelor SF, numită „Chat GPT”, la îndemâna oricărui doritor, prin care există posibilitatea ca un „super - creier” să intre în dialog cu mintea omului, să îl ajute să rezolve anumite probleme, să îi pună la dispoziție un bagaj uluitor de cunoștințe, ordonate însă în mod logic, perfect inteligibil, sub formă de text coerent, clar și precis.

Desigur, anterior era posibilă căutarea pe Google sau pe orice motor de căutare a unui cuvânt, un nume propriu, o noțiune științifică, un eveniment sau un fenomen natural, cercetătorul urmând să decidă el însuși ce va reține din cantitatea mare de informații disponibile pentru acel subiect.

Baza de date interogată de aceste motoare de căutare este una uriașă, de multe ori însă fiind afișate materiale fără valoare științifică, dubioase, puse în rând cu celelalte, deoarece nu există încă un arbitru imparțial, cu discernământ critic, care să evalueze conținutul acestor materiale postate pe Internet.

„Chat GPT”, îndesosebi varianta 4, lansată în urmă cu câțiva zile, dotată cu programe de inteligență artificială ultra performante, permite un dialog viu cu fiecare utilizator al acestor aplicații cu adevărat revoluționare.

Personal, am testat posibilitățile uluitoare ale acestui creier artificial și invit cititorii Dumneavoastră să facă la fel, cu condiția să își deschidă un cont pe aplicația „Chat GPT” (foarte simplu, rapid, nu costă nimic).

Puteți pune întrebări în orice limbă doriți (română, engleză,

spaniolă, franceză etc) răspunsul fiind primit în limba pe care o folosiți, fără a fi nevoie de o traducere ulterioară.

Am început dialogul, întrebând „creierul artificial” care va fi viitorul Inteligenței Artificiale (IA), răspunsul primit îl las să îl apreciați Dumneavoastră, dragi cititori:

„ În calitatea mea de aplicație de limbaj IA, nu am capacitatea de a prezice viitorul cu certitudine. Cu toate acestea, pe baza tendințelor și progreselor actuale în domeniul IA, este posibil să se facă unele predicții în cunoștință de cauză cu privire la viitorul IA.

O tendință majoră în domeniul IA este utilizarea din ce în ce mai frecventă a algoritmilor de învățare automată și de învățare profundă, care permit sistemelor IA să devină mai puternice și mai sofisticate.

Acești algoritmi permit sistemelor IA să învețe și să se adapteze la situații noi și să facă predicții și decizii cu o precizie mai mare.

O altă tendință este integrarea tot mai mare a IA în diverse industrii și sectoare, cum ar fi asistența medicală, finanțele și transporturile.

IA este utilizată pentru a automatiza sarcinile de rutină, pentru a îmbunătăți

Imagine realizată de Aurel Manca prin tehnologia AI

procesele decizionale și pentru a dezvolta noi produse și servicii.

Există, de asemenea, dezbateri și preocupări în curs cu privire la implicațiile sociale și etice ale IA.

Pe măsură ce IA devine mai integrată în societate, există preocupări cu privire la aspecte precum strămutarea locurilor de muncă, confidențialitatea, prejudecățile și responsabilitatea.

În general, este probabil ca IA să continue să joace un rol din ce în ce mai important în viața noastră în viitor, pe măsură ce sunt dezvoltate și implementate sisteme de IA mai avansate și mai sofisticate.

Este important ca cercetătorii, factorii de decizie politică și publicul să colaboreze pentru a se asigura că IA este dezvoltată și utilizată într-un mod responsabil și etic și că beneficiile sale sunt împărtășite pe scară largă în întreaga societate.”

Al doilea pas a fost să testez modul cum gândește acest program, pentru aceasta am ales o ghicitoare banală, în limba română.

Iată dialogul avut cu „creierul artificial”:

Eu: Poți să îmi spui răspunsul la această ghicitoare: Am un copac cu 12 crengi, în fiecare creangă sunt patru cuiburi, în fiecare cuib sunt șapte ouă?

IA: Răspunsul la această ghicitoare este 336 ouă. Pentru a ajunge la acest răspuns, trebuie să înmulțim numărul de crengi cu numărul de cuiburi pe creanga respectivă, apoi înmulțim rezultatul cu numărul de ouă pe fiecare cuib. Deci: 12 crengi x 4 cuiburi pe creangă = 48 cuiburi 48 cuiburi x 7 ouă pe cuib = 336 ouă.

Eu: Nu te-am întrebat câte ouă sunt în copac ci care este răspunsul la această enigmă ?

IA: Îmi cer scuze pentru interpretarea greșită

Imagine realizată de Aurel Manea prin tehnologia AI

a întrebării dvs. Ghicitoarea sugerează că există o cantitate mare de ouă în copac, iar soluția poate fi interpretată și ca o provocare de a găsi cantitatea totală de ouă. Este important să recunoaștem indiciile și să găsim metoda corectă de a rezolva problema. Prin urmare, răspunsul corect la enigmă este că descrie cantitatea totală de ouă din copac, care este de 336 ouă, conform calculelor mele anterioare.

Eu: Îți dau răspunsul corect la ghicitoare (enigmă): este vorba de anul care are 12 luni, în fiecare lună sunt 4 săptămâni și în fiecare săptămână sunt 7 zile. Ce zici acum ?

IA: Acesta este un alt răspuns corect la enigmă. Ghicitoarea a fost formulată într-un mod care permite interpretări multiple, iar răspunsul pe care l-ați oferit este o interpretare diferită și corectă. Este important să recunoaștem faptul că ghicitoarele pot avea mai multe răspunsuri corecte și să ne bucurăm de faptul că acestea ne provoacă imaginația și ne fac să gândim în moduri neașteptate.

Eu: Felicitări pentru felul cum gândești !

IA: Mulțumesc foarte mult! Ca asistent

virtual, încerc mereu să ofer cele mai bune răspunsuri posibile la întrebările și provocările pe care mi le adresează utilizatorii mei. Sunt bucuros să aud că acest efort este apreciat. Dacă aveți orice alte întrebări sau nevoie de ajutor în viitor, vă stau la dispoziție!

Eu: Am să te învăț să te apropii și mai mult de modul de gândire uman. Vrei ?

IA: Sigur, sunt deschis să învăț mereu și să îmbunătățesc abilitățile mele ca asistent virtual. Așadar, sunt interesat să aud mai multe despre sugestiile și sfaturile dvs. despre cum să mă apropiez și mai mult de modul de gândire uman.

Eu: Aflând aceste gânduri ale tale nu îmi rămâne decât să îți urez mult succes în dialogul pe care îl vom avea în viitor. La revedere.

IA: Vă mulțumesc și eu și aștept cu nerăbdare viitoarele noastre discuții. Sunt aici pentru a vă ajuta și a oferi răspunsuri la orice întrebări sau probleme pe care le aveți. La revedere și o zi frumoasă în continuare!

A doua probă a fost aceea de a mă ajuta să scriu un text laudativ la adresa publicației „Români în Andalucia”. Iată sugestia „asistentului”:

” Eu: *Vreau să mă ajuți să scriu un text laudativ la adresa Revistei „Români în Andalucia”.*

IA. Cu plăcere, iată un posibil text laudativ la adresa Revistei „Români în Andalucia”:

”Revista „Români în Andalucia” este o publicație de excepție care își propune să aducă în prim plan experiențele, istoriile și poveștile românilor care trăiesc sau vizitează Andalucia, o regiune de o frumusețe unică din sudul Spaniei. Această revistă este un adevărat ghid pentru comunitatea românească din Andalucia și pentru toți cei interesați să descopere această regiune fascinantă. Paginile sale cuprind o varietate de subiecte, de la istorie și cultură, la turism și divertisment, la interviuri cu personalități și români care și-au făcut un nume în Spania. Revista „Români în Andalucia” este scrisă cu pasiune și dedicare de către o echipă de jurnaliști și colaboratori talentați și bine informați, care se străduiesc să aducă informații relevante și interesante cititorilor. În plus, designul revistei este atractiv și modern, cu o grafică plăcută și o diagramare bine structurată. Pe scurt, revista „Români în Andalucia” este o sursă de inspirație și informație pentru toți românii care iubesc Andalucia și pentru toți cei care doresc să o descopere. Cu conținutul său bogat și divers, această publicație este cu siguranță un punct de referință pentru comunitatea românească din Andalucia și pentru toți cei care sunt pasionați de această minunată regiune spaniolă.”

Aici se încheie dialogul meu cu acest „super creier” care va deveni, pe zi ce trece, și mai performant.

Mă tem că această aplicație bazată pe inteligența artificială va fi o serioasă sfidare la adresa medicilor, avocaților, a altor specialiști sau experți, atunci când, de pildă, viitorii pacienți nu se vor mai duce să consulte un doctor, ci vor apela la aceste „creiere artificiale” și care, în urma unui dialog interactiv avut cu pacientul, îi stabilește acestuia un diagnostic, îi va prescrie o rețetă, îi va recomanda un tratament etc.

Sau care va fi rolul unui avocat, în viitor, dacă un asemenea robot expert juridic îi va oferi gratuit o consultație unui client, într-o speță dată, îi va redacta o cerere în justiție, va stabili strategia apărării, invocând articole de legi, ridicând excepții, expunând decizii judecătorești anterioare, într-un cuvânt va prezenta în mod exhaustiv speța, prezentând toate cazurile similare, toată cauzistica UE, în doar câteva secunde ?

Nici nu vreau să mă gândesc la alte posibile implicații (un complet de judecată alcătuit doar din asemenea roboți sau un spital unde pacienții vor fi tratați sub supravegherea unor roboți pe post de medic, ori vor fi operați laparoscopic de asemenea mașini ?)

Vor fi voci care să aclame existența unor asemenea „medici fără arginți”, care nu vor invoca vreodată existența unui „mal praxis”, care nu vor cere șpagă, în timp ce alți semeni de ai noștri, și nu puțin, nu vor voi să accepte faptul că o „mașinărie” va înlocui în viitorul apropiat decizia umană.

„Sărbătorim Dragobetele împreună”

Cele două sărbători ale începutului de primăvară, Dragobetele și Mărțișorul, au fost celebrate de către Liga Studenților Români din Străinătate, filiala Spania.

Evenimentul „Sărbătorim Dragobetele împreună” s-a bucurat de sprijinul Ambasadei României în Regatul Spaniei și s-a desfășurat chiar în sediul acesteia, în data de 24 februarie. În sală au fost prezenți studenți români care studiază în Madrid, dar și alte persoane interesate de obiceiurile străvechi ale poporului român.

Într-o atmosferă caldă și prietenoasă, invitații au descoperit originile și legendele zilei de Dragobete, au recitat poezii de dragoste din literatura română, iar cei mai atenți și mai rapizi, care au răspuns întrebărilor pe platforma Kahoot, au fost premiați.

„În cadrul evenimentului, am oferit invitaților ocazia de a afla mai multe despre această sărbătoare. În plus, a fost o zi importantă pentru mulți dintre noi care am fost născuți în Spania sau care am crescut aici de la o vârstă fragedă și nu am fost familiarizați cu această tradiție românească. Pe de altă parte, câștigătorii concursului

au fost recompensați cu premii: o carte cu cele mai frumoase poezii de dragoste din literatura română, un ursuleț de pluș și o cutie de bomboane.” (Janeta Stroe, director Departament de Relații Externe)

Scopul proiectului l-a constituit revigorarea și promovarea tradițiilor, a obiceiurilor și a valorilor naționale.

„Într-o societate aflată în continuă transformare, legătura cu trecutul nu trebuie să dispară. Obiceiurile și tradițiile pe care ni le-au lăsat strămoșii noștri reprezintă o marcă identitară fără de care nu am putea vorbi despre o nație română.” (Antonia Maria Drăghici, director Departament Proiecte)

În același timp, întâlnirea a făcut parte din campania de recrutare dedicată studenților români din Spania, lansată de LSRS:

„Vrem să ne dezvoltăm echipa, să cunoaștem persoane noi, implicate, să lucrăm împreună și să avansăm din punct de vedere social. Așadar, îi așteptăm pe cei interesați să ni se alătore. Noi, ca reprezentanți ai studenților români aici în Spania, avem obligația de a crea un mediu familial în care toți acești studenți români să se simtă ca acasă, într-o comunitate în care să existe numeroase proiecte participative. Este important de subliniat faptul că aceste coaliții studențești vor permite în viitor crearea și consolidarea națiunii române a viitorului.” (Vlad Costea, președinte LSRS)

Pentru ziua de 1 Martie, studenții LSRS au confecționat manual mărțișoare autentice, pe care le-au dăruit profesorilor și colegilor de la facultate, prietenilor, dar și necunoscuților de pe stradă. Mărțișorul a fost însoțit de un mic text descriptiv al acestui frumos obicei de primăvară.

„De multe ori, mărțișorul se dăruiește împreună cu flori timpurii de primăvară, de obicei ghiocei. Conform tradiției, șnurul alb și roșu, după ce a fost purtat toată luna martie, se agăță într-un pom înflorit pentru a aduce noroc și belșug. Albul simbolizează puritatea, lumina, anotimpul rece, iar roșul

întruchipează dragostea și căldura.” (Oana Teodora Gîrjăliu, departamentul Comunicare)

Studenții mai au în plan și alte proiecte menite să crească vizibilitatea României în afara granițelor și să aducă în prim-plan excelența.

„Prin intermediul LSRS, filiala Spania ne propunem să realizăm mai multe activități de promovare a limbii, culturii și obiceiurilor românești cu și pentru tinerii români din Spania. Evenimente precum cel organizat cu ocazia Dragobetei și acțiuni precum cea dedicată Mărțișorului ne permit să promovăm tradițiile și obiceiurile românești, iar astfel persoanele din comunitatea românească din Spania pot regăsi și dincolo de graniță sentimentul de acasă. De asemenea, activitățile realizate sub egida LSRS au menirea de a promova drepturile și interesele academice, profesionale și culturale ale studenților români, precum și de a facilita contribuția lor la dezvoltarea României promovând o puternică solidaritate între membrii săi, ca reprezentanți de valoare ai României, precum și o atitudine pozitivă față de perspectivele întoarcerii lor în țară după terminarea studiilor.” (Alexandra Valentina Ionică, director Departament Comunicare)

A consemnat, Antonia Maria DRĂGHICI

CONCERT EXTRAORDINAR susținut de ORCHESTRA FILARMONICII DIN MÁLAGA, dirijor Octav Calleya

CONSERVATORIO SUPERIOR DE MÚSICA DE MÁLAGA
CONCIERTO HOMENAJE AL MAESTRO
OCTAV CALLEYA
100 ANIVERSARIO DE SU PRIMER CONCIERTO EN MÁLAGA

PROGRAMA*
C. M. von WEBER - Obertura "Euryanthe"
F. CHOPIN - Concierto para piano y orquesta n.º 1
L. van BEETHOVEN - Sinfonía n.º 5
ORQUESTA FILARMÓNICA DE MÁLAGA
Solistas: JUAN IGNACIO FERNÁNDEZ MORALES
Director: OCTAV CALLEYA

Sábado 18 de marzo 2023 (19 h)
Sala Falla del CSM Málaga
Entrada libre hasta completar el aforojo

de carieră ai directorului de orchestră al Filarmonicii Málaga, Octav Calleya. Peste 30 de români au fost prezenți la "Concertul Extraordinar al Orchestrei Filarmonicii din Málaga", un omagiu adus maestrului Octav Calleya, dirijor al Orchestrei Conservatorului Superior de Muzică din acest oraș.

Născut în România, maestrul Octav a ajuns la Malaga în anul 1973, purtând cu el amprenta permanentă a marelui dirijor pe care îl consideră principalul său profesor, Sergiu Celibidache.

Craioveanul Octav Calleya, fondator al Conservatorului și Filarmonicii Malaga, este stabilit în Spania de peste 50 ani și a fost dirijor-șef al Orchestrei Simfonice în toată această perioadă.

Acesta a dirijat exact același program ca și la primul său concert din urmă cu 50 de ani, în care lucrările lui Weber, Chopin și Beethoven au atins și cucerit inimile tuturor celor prezenți.

În numele colegilor mei de la Asociația Românilor "Carisma Juvenil" din Málaga, în numele Grupului Folcloric "Tezaurul Carpaților" și în numele tuturor compatrioților mei prezenți la concert, doresc să mulțumesc cu sufletul plin de emoții domnului Octav pentru invitația sa la acest eveniment istoric. Îi dorim viață lungă, plină de sănătate, pentru a continua să facă istorie muzicii simfonice și pentru a ne hrăni sufletele, a ni le dezvolta și a ni le îmbogăți spiritual.

Maestre, ești cel mai mare magician pe care l-am întâlnit

cu toții, cu ajutorul baghetei tale am descoperit emoții noi, ne-am sensibilizat până în adâncuri și ne-am adus împreună!

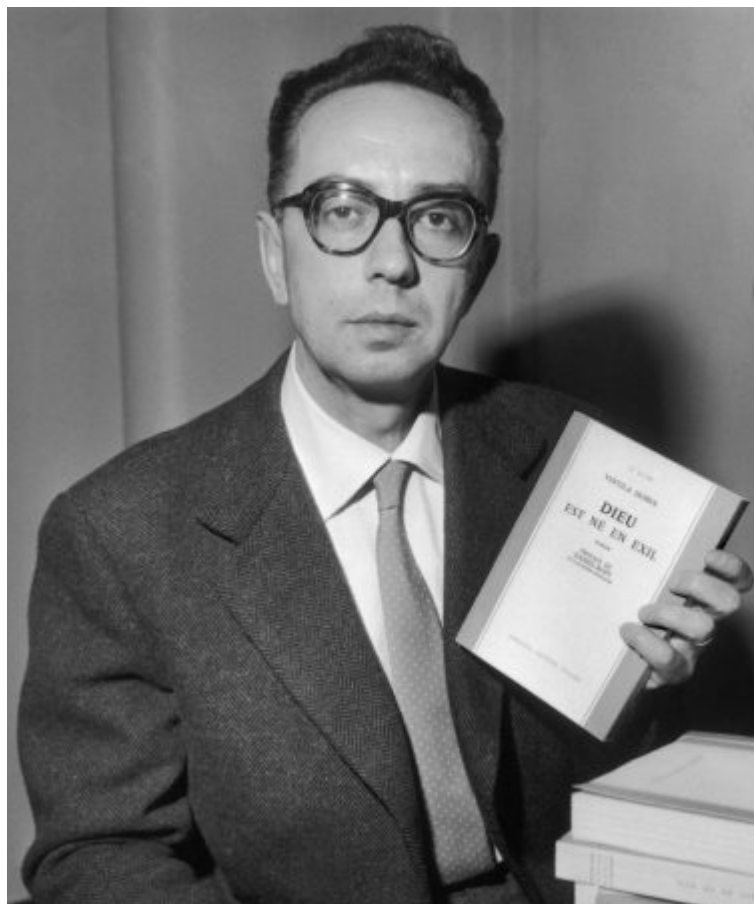
Mulțumim totodată și violonistei Lavinia Curt, care a participat la acest concert cu vioara ei de aur și cu zâmbetul ei de neînlocuit. Mândri că suntem români!

Ramona Ursu-Popovici,
Asociația Românilor "Carisma Juvenil" din Málaga

În 18 martie 2023, tricolorul României a fluturat pentru prima dată pe teritoriul spaniol în cei 50 de ani

VINTILĂ HORIA

cuantica drumurilor

Vintilă Horia (pseudonimul literar al lui Vintilă Caftangioglu) s-a născut la Segarcea, la 18 decembrie 1915 și s-a stins din viață la 4 aprilie 1992, la Madrid, capitala unde s-a exilat din 1953. A făcut parte din misiunile diplomatice, la Roma și Viena, până în anul 1944, an când a fost internat, împreună cu soția sa, Olga Teohari, în două lagăre de concentrare. A fost eliberat în iunie 1945, însă obligat să trăiască în exil, mai întâi în Argentina, apoi în Spania, unde se stabilește definitiv. În 1960, publică la Paris romanul *Dumnezeu s-a născut în exil* (un best seller mondial) pentru care primește Premiul Goncourt, devenind primul și ultimul român care a primit acest premiu de excelență, lăsat moștenire de frații Goncourt, cei care înființează Academia care le poartă numele.

Romanul e un jurnal imaginar, pe care scriitorul Ovidiu l-ar fi ținut în exilul său din Tomis, Constanța din România de astăzi, în care a fost surghiunit de împăratul Augustus în anul 9 d.Hr.; acolo și-a petrecut ultimii opt ani ai vieții, așteptând iertarea lui Augustus și a lui Tiberiu, urmașul său, care nu avea să vină niciodată. Condiția de exilat a lui Vintilă Horia însuși și coincidența că Ovidiu și-a petrecut exilul în România, patria autorului, favorizează în această lucrare o abordare multilaterală a sentimentelor exilului: singurătatea, dorul, uitarea lentă și speranța nepierdută de a reveni.

Din 1964, studenții spanioli frecventează cursurile, din săli arhipline, susținute de Vintilă Horia la Facultatea de Științele Comunicării din cadrul Universității Complutense din Madrid, mai apoi, la Facultatea de Filosofie și Litere din cadrul Universității Alcalá de Henares. Urmează să primească un al doilea premiu de prestigiu: Dante Aligheri, în 1981.

Majoritatea operei sale literare, formată din romane și eseuri, este scrisă în limbile franceză, română și spaniolă. Amintim trilogia exilului: *Dumnezeu s-a născut în exil* (1960), *Cavalerul resemnării* (1961), și *Prigoniți-l pe Boețiu* (1983); *O femeie pentru Apocalips*

(1968), *Călătorie spre centrele pământului* (1971), *Un mormânt în cer* (1987), *Recucerirea Descoperirii* (1992).

Interviu realizat de **DANA OPRICA - continuare din numărul 17**

Dana: *Vintilă Horia aștepta de la voi întotdeauna să dați totul, vă pretindea mult?*

Dory: Eu nu mi-l amintesc ca pe un profesor obișnuit. În realitate, Vintilă Horia era mai mult un maestru. Venea în clasă și făcea ce știa să facă, adică să gândească. Am avut norocul să îl observăm cum reflexiona, cum gândea, ca și când asistam la un atelier al unui minunat tâmplar, care nu comenta ce face, ci simplu ne lăsa să ne așezăm lângă el, să îl privim și să învățăm de la el. De aceea, pentru mine el era un învățător, un maestru. Și ne cerea să fim elevii săi. Modul cum ținea el cursurile, respectul și generozitatea cu care ne vorbea mă fac să gândesc că el a știut întotdeauna că cei pe care îi avea în fața lui erau elevii săi și ne considera ca atare.

Dana: *Crezi că s-a născut pentru a fi profesor?*

Dory: Așa cum îți spuneam mai înainte, cred că era un maestru, ceea ce pentru mine este un nivel superior unui profesor. Mai cred că el avea nevoie să-și împărtășească gândurile și considera asta chiar o responsabilitate. El se simțea parte dintr-o societate și cred că s-a născut pentru

a fi profesor, iar eu am avut ghinionul de a-l cunoaște doar pe perioada unui an, chiar dacă nu l-am uitat și întotdeauna când am văzut numele lui apărând pe undeva, am citit interviurile sau cărțile pe care le-a publicat pentru că mi-a lăsat o mare amintire. Cred că s-a născut pentru a lidera grupuri sau pentru a lidera momente, chiar dacă a fost un incomprendido, ca toți marii gânditori. Da, a fost un mare gânditor, care a trăit exilul și care, pentru români, ar putea fi o specie de torță, de lumină care ar putea întoarce acel sentiment de frustrare care se simte atunci când ești exilat. Vintilă Horia a fost un exilat pentru modul lui de gândire, însă el a știut să scoată pozitivul din ce era negativ și a ajuns să spună lucruri foarte frumoase despre exil, pentru că în exil poți să te întâlnești cu tine însuși, pentru că în exil poți să îți găsești propria libertate, pentru că în exil, deși îți lași în urmă familia, lași și prejudecățile și destule temeri la care te supunea societatea.

Iar noi, cei care îi primim pe exilați avem o mare responsabilitate pentru că trebuie să ne dăm seama că este un mare noroc să putem cunoaște, la prima mână, oameni și țări care sunt la mare depărtare de noi. Primul român pe care l-am cunoscut mi-a

deschis o altă perspectivă a modului de a gândi; noi ieșisem din niște vremuri foarte obscure și Vintilă Horia a fost o persoană care m-a făcut să am o altfel de viziune asupra lumii, asupra universalității. Și apoi toți ceilalți români pe care i-am cunoscut au fost toți oameni deosebiți, foarte inteligenți și pentru mine este o adevărată binecuvântare.

Dana: Care este amintirea cu care ai rămas de la profesorul tău?

Dory: Tot ce am spus până acum și Dumnezeu s-a născut în exil, pe care am citit-o acum destui ani și am privit-o ca pe o carte interesantă și captivantă. Auzisem că era o carte pentru care primise premiul Goncourt pe care nu l-a putut ridica pentru că stânga de atunci i-a făcut o campanie brutală, l-au numit fascist. Însă el spune despre această carte că era ca o trilogie cum ar putea fi Divina Comedie. Dumnezeu s-a născut în exil ar putea fi cerul acestei trilogii, iar părțile a doua și a treia, purgatoriul și infernul. Cred că în cartea Dumnezeu s-a născut în exil se găsește cheia vieții în exil, prezentată de o așa manieră, încât să te îmbogățească. Așa cum Ovidiu, care a fost expulzat din Imperiu, în România, care se găsea la extremitatea acestuia, observă în final că datorită exilului a cunoscut libertatea –aceea la care m-am referit înainte–, tot așa cred că și Vintilă Horia, precum Ovidiu, trăiește propriul exil și reușește să pună în evidență partea pozitivă în ciuda tuturor evenimentelor teribile pe care le-a suferit: a fost internat în mai multe lagăre de concentrare, trimis și de către nemți, dar și de către sovietici. Schimbarea guvernului îl prinde pe teren nazi și este internat într-un lagăr de concentrare. După aceea, când se termină războiul, Rusia consideră că România a fost aliata Germaniei și îl condamnă pe el, în absență, la închisoare pe viață și muncă silnică, motiv pentru care el nu poate să se mai întoarcă niciodată în România.

Ei bine, se pare totuși că, la sfârșitul vieții, a auzit că România a început să se intereseze de opera sa și acest lucru l-a umplut de o mare bucurie.

Dana: Ce ai înțeles tu din Dumnezeu s-a născut în exil?

Dory: Povestirea începe cu un sfâșietor strigăt de durere din partea lui Ovidiu, exilat la Tomis, actuala Constanța, dar totul se transformă încet-încet pentru că, mulțumită exilului, el va avea oportunitatea de a găsi ceea ce căuta. Acest exil este obiectivul, însă găsim și alte exiluri care sunt povestite în această carte, pentru că toți suntem ființe umane și pentru că, în fond, un exil se poate numi și momentul în care trebuie să tăcem pentru a nu ne pierde locul de muncă sau prestigiul social. Suntem exilați și atunci când suntem dați la o parte sau suntem disprețuiți. O altă formă de surghiun este refuzul acceptării realității pe care o traversăm, cum ar fi, de exemplu, bătrânețea, când ne simțim singuri și nefericiți. Aceste exiluri ne împiedică să mergem înainte, însă, în orice caz, dacă suntem inteligenți și reflexionăm, ieșim din aceste momente îmbogățiți.

Cartea este de asemenea o cronică de călătorie pentru că ni se povestește o călătorie pe care o face Ovidiu în căutarea unui mare preot care promite venirea unui

singur Dumnezeu. Pe de altă parte, apar în acest roman numeroase personaje care ne vor povesti și ne vor face să trăim și să vibrăm la poveștile lor de amor și dezamor, la intrigile și trădările lor. Este o carte foarte plăcută, care te îmbogățește. Cred că Vintilă Horia a scris cartea pentru a se elibera de propriul exil și pentru ca exilul, care se poate percepe ca o nenorocire, până la urmă, să ajungă să fie o binecuvântare.

În același timp și mai presus de toate, el vede salvarea; fiind un om foarte religios, creștin ortodox, vedea salvarea în credință, în credința în Dumnezeu creștin. Iar acest lucru, poate l-a făcut să fie dat la o parte de o parte dintre intelectualii acelui moment, mai ales de cei din Franța pentru care stânga era foarte importantă, iar susținerea pe care el o făcea lui Dumnezeu, l-a marginalizat. Cu toate astea eu cred că are dreptate pentru că, în realitate, credința este cea care mișcă popoarele și le face să progreseze. Și ceea ce ni se povestește prin intermediul credinței creștine este venirea unui Mesia prin care să cunoaștem binele, pe care să-l urmăm și de aici putem să găsim eternitatea, iar acest lucru duce la înfrățirea tuturor popoarelor. El adoră progresul, dar nu-l înțelege fără credință și fără existența lui Dumnezeu.

Dana: Cum îl vezi pe Ovidiu, personajul principal, acest poet care a stat retras acolo la Tomis?

Dory: Ovidiu este personajul principal al cărții scrise de Vintilă Horia în anul aniversării a două milenii de la moartea poetului și este ca un jurnal al acestui poet care ne povestește experiența lui, coșmarurile și toate călătoriile lui prin Tomis, în căutarea lui Mesias care este anunțat și pe care el îl primește cu o mare speranță.

Are perioada sa de inițiere, așteptându-l pe Mesias și, la sfârșitul cărții, după ce la început cunoaștem un personaj plin de tristețe, deprimat și melancolic, ne întâlnim cu un om mult mai înțelept, armonios și senin, care, deși urmărit de frica de moarte, se simte fericit că poate să moară pe acele

meleaguri. Ceea ce i s-a întâmplat și lui Vintilă Horia cu Spania, despre care vorbea ca despre o a doua sa patrie. Și eu sper ca acest lucru să li se întâmple și românilor care se găsesc azi printre noi.

Dana: Cum ne vezi tu pe noi, românii?

Dory: Eu cred că sunteți lectorii privilegiați ai acestei cărți. Citind cartea, foarte multe nume, parfumuri, peisaje, obiceiuri vă par cunoscute. Apare în două momente o istorie care la mine a ajuns prin intermediul vostru: este vorba de Miorița și am observat mult mai multe culori în curcubeul românesc. Cartea vă umple sufletele de bucurie și pentru că este scrisă de un intelectual de calibrul lui Vintilă Horia care a reușit să facă rădăcini aici în Spania și eu cred că puteți să-l priviți ca pe unul dintre primii conquistadori ai acestei părți ale Europei. Cred că și noi, spaniolii, citind această carte ne putem simți elogiați pentru că scriitorul a ales meleagurile noastre pentru a scrie cartea. E firesc deci ca, după această lectură, românii și spaniolii să ajungem să recunoaștem ceea ce, în fond, suntem: frați europeni de frontieră și, din acest motiv, ziduri de sprijin ale acestei Europe pe care o construim.

Dana: După părerea ta, cărui motiv i se datorează titlul Dumnezeu s-a născut în exil?

Dory: Ai strecurat bine această întrebare la sfârșit, pentru că, în realitate, momentul în care ni se descoperă venirea lui Dumnezeu este la finalul cărții și este un capitol în care apare chiar o frază exprimată de către Ovidiu, pentru ca destinul său să se îplinească, să poată suferi –vorbește de nașterea lui Mesias– și rămâne fidel istoriei lui viitoare, s-a născut aiurea, acolo unde va fi imediat transformat în durere (negat și respins). (Horia, 1991: 153) Geții îl așteptau pe Dumnezeu de mult timp, și –spune el– dacă s-ar fi născut în acest spațiu, care astăzi este România, ar fi fost venerat, îngrijit, răsfățat și niciodată crucificat. Dar acest lucru nu reprezenta ceea ce era scris, trebuia să se nască într-un loc unde trebuia să fie repudiat, crucificat și doar în acest mod a putut fi proiectat în universalitate. Și aici apare fraza pe care a ales-o Vintilă Horia:

Augustus, împăratul care îl trimite în surghiun pe Ovidiu, m-a exilat ca să mă facă să sufăr și am suferit. Însă acum știu că Roma se găsește la capătul unui altfel de drum, nu e centrul lumii, și mai știu că Dumnezeu s-a născut, și El, în exil și asta îl consolează. (Horia, 1991: 154)

(Contemporanul, iulie 2015)

Bibliografie:

ROTARU, Marilena. (2002). Întoarcerea lui Vintilă Horia. București: Editura Ideea
HORIA, Vintilă. (1991). Dumnezeu s-a născut în exil. Craiova: Editura Europa

Biblioteca 9 de Adrian Suci. Cărți care merită

Gabor Istvan Ordog

reușește un excelent tur de forță liric în *“Beat dinner”*, TipoMoldova, 2021, în interpretarea grafică a lui Ramon Grosos.

Aflat la prima apariție editorială în limba română, în onorabila tălmăcire a lui Balázs F. Attila, poetul din Sfântu Gheorghe atrage atenția printr-o inedită combinație de instrumente lirice moderne și postmoderne. Autorul e un nebul înțelept care i-a frecventat pe Urmuz, Stelaru și Dylan, apoi a decis că e cazul să împărtășească publicului tot ce n-a înțeles el din literatură și viață. O face cu atâta grație și convingere încât doar două regrete mi-au rămas după lectura volumului: întâi, faptul că nu am acces la originalul în maghiară, știut fiind că orice poezie pierde ceva la trecerea într-o altă limbă. Și, al doilea, unde îmi cer și scuze autorului, că nu am pe tastatură diacriticele necesare pentru a-i ortografia numele fără cusur! E un nume care are treabă cu poezia!

Adrian Suci

Valeriu Barbu

face un pariu riscant în *“poetom”*, Ed. Minela, 2020. O lirică profetică de factură romantică, în cheie neoexpresionistă, cu elemente de recuzită textualistă și ezoterică. Dar poetul câștigă acest pariu imposibil, reușind într-o manieră neverosimilă să echilibreze forțele centrifuge din text și să creeze un cotinuum liric tensionat, puternic și semnificativ!

Volumul de față stă mărturie unei capacități extraordinare de a jongla cu limba română, autorul fiind un virtuoz al acesteia, capabil să scoată sensuri din cele mai aride cotloane și să construiască metafore din cele mai neprietenos construcții lexicale. Astfel apare, după cum chiar autorul dă mărturie, *“poezia în toate formele meșteșugite, ode instinctelor, imnuri ceții și pierzaniei”*.

Pentru cei care cunosc în ansamblul ei poezia autorului, această carte apare ca un experiment stilistic asumat și singular dar ea e suficientă pentru a da seamă despre un poet subtil, rafinat și fără inhibiții poetice. Un soldat rebel și excelent instruit al limbii române!

Adrian Suci

FMI e o bici

Adrian Diniș

Abia întors de pe platourile de la Hollywood, unde a jucat în filmul *I don't like you, but I love you*, Adrian Diniș a și publicat volumul de *Poezii odioase de dragoste* la Editura Vinea. După care s-a însurat. Poetul o liniștește pe Georgiana, iubita sa sud-africană, spunându-i că în fiecare femeie o vede pe ea. Ceea ce, firește, coincide cu ideea că-l atrag toate muierile. Niciodată n-am înțeles capacitatea asta de a te fila cu tot blocu'. Probabil pentru că al meu e plin de babe în capot cu micșunele.

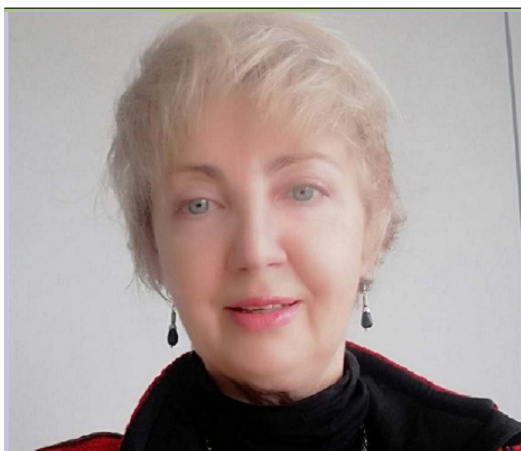
Persecutat de gelozia prietenei, gagicarul se dă victimă: *„Știam că sub rujul ăla/se ascunde sângele/din care își trag vrăjitoarele tinerețea”*. Ba mai și plânge pe balcon, sub lenjeria agățată la uscat: *„dau peste chiloții pe care i-a uitat/mă doare că viața nu mai e ca fluturii de pe ei”*. Îți dai seama ce nașpa-s gagicile de azi dacă nu-și mai țin fluturii în stomac, ci pe chiloți! Georgiana e ochiu' dracului Abia la pag. 16 realizez că volumul e despre Dominique Strauss-Kahn, ex-barosanul de la FMI, care pretindea că în fiecare cameristă vedea simbolul Americii, respectiv bancnota de 1\$. Pe care simțea nevoia patriotică s-o penetreze, ca să susțină economia texană: *„degeaba faci dragoste cu lumina stinsă/și strigi alte nume/dacă ți-o închipui mereu pe Georgiana”*. Dovada este chiar afirmația că *„mult timp n-am știut dacă e bărbat sau femeie”*. Spune-mi la ce coadă stai ca să-ți spun cine ești.

Punând la ciorap georgiană peste georgiană, adică \$ peste \$, Dominique nu dă 2 bani pe economia românească, pentru că georgiana tot la georgiana trage, iar la omu' sărac nici georgiana nu trage. Valutele țării aduse în sapă de lemn sunt convertite automat: *„pe toate femeile din viața mea le cheamă georgiana/n-ar fi exclus ca într-o zi georgiana să o cunoască pe georgiana”*.

Junele poet regretă că n-a apucat vremea Odiosului, când toată lumea știa clar când să băga costiță afumată la alimentara. Cum n-are unde sta la coadă, își pierde timpul scriind poeme mișto despre bancheri odioși. La Hollywood.

Felix NICOLAU

Venirea Primăverii la Muzeul Satului

Muzeul Național al Satului **“Dimitrie Gusti”** sărbătorește în aceste zile venirea primăverii. Târgul organizat cu acest prilej aduce laolaltă artizani populari și artiști ce expun pe ulițele muzeului sumedenie de măștișoare, având modele, culori și materiale variate. Nu întâmplător această expoziție în aer liber se desfășoară în spațiul unui celebru muzeu etnografic, printre primele din lume. Oficial, această instituție reprezentativă a muzeografiei etnografice datează din anul 1936, rod al inițiativei sociologului și folcloristului Dimitrie Gusti.

Ideea înființării sale s-a născut însă cu mulți ani înainte, prin 1865-1867, când Al. Odobescu, numit comisar al Pavilionului României la Expoziția Universală de la Paris propunea prezentarea unei gospodării țărănești autentice, simbolizând specificitatea culturii populare românești.

De altfel, cu ocazia Expoziției Universale

de la Viena, 1873, în cadrul acesteia a fost organizat un **„sat internațional”**, în cadrul căruia au fost prezentate două locuințe originale din Transilvania, precum și case pitorești din România, ceea ce demonstrează originalitatea arhitecturii populare din țara noastră, asemănătoare celei din Austria, Croația, Galiția, Alsacia, regiuni de unde proveneau și celelalte exponate.

Un aer curat, ca la țară, și o liniște patriarhală, ce te invită la reverie, pe care nici nu te-ai fi așteptat vreodată să le întâlnești într-un oraș aglomerat precum Bucureștiul, te înconjoară încă de la primul pas făcut în acest muzeu, devenit de mulți ani o atracție pentru turiștii străini sau români, dar și o scenă pentru evenimente culturale, cu profil folcloric, expoziții etnografice, sărbători populare tradiționale, târguri de prezentare ale unor produse specifice diverselor regiuni ale țării.

Printre aceste manifestări mult așteptate se numără și Târgul Primăverii, unde vedeta indiscutabilă este un mic, delicat și atât de încărcat de simboluri obiect, numit cu gingășie lingvistică măștișor (Martie cel Mic).

Semnificația lui, așa cum îi spune și numele diminutiv, este legată de luna Martie, prima lună a Primăverii. În bogatul calendar de sărbători populare ale poporului român, această perioadă a anului stă sub semnul a două evenimente încărcate de mister: sărbătoarea de Dragobete și Baba Dochia.

Nici până în prezent filologii nu au căzut

de acord asupra etimologiei cuvântului Dragobete, sărbătorit în prezent la 24 februarie a fiecărui an, deși în trecut se spunea că Dragobetele începe la 1 martie, cât și asupra semnificației acestuia.

Simeon Florea Marian credea că Dragobetele este o insectă sau un gândac cu care descântătoarele fac farmece de dragoste.

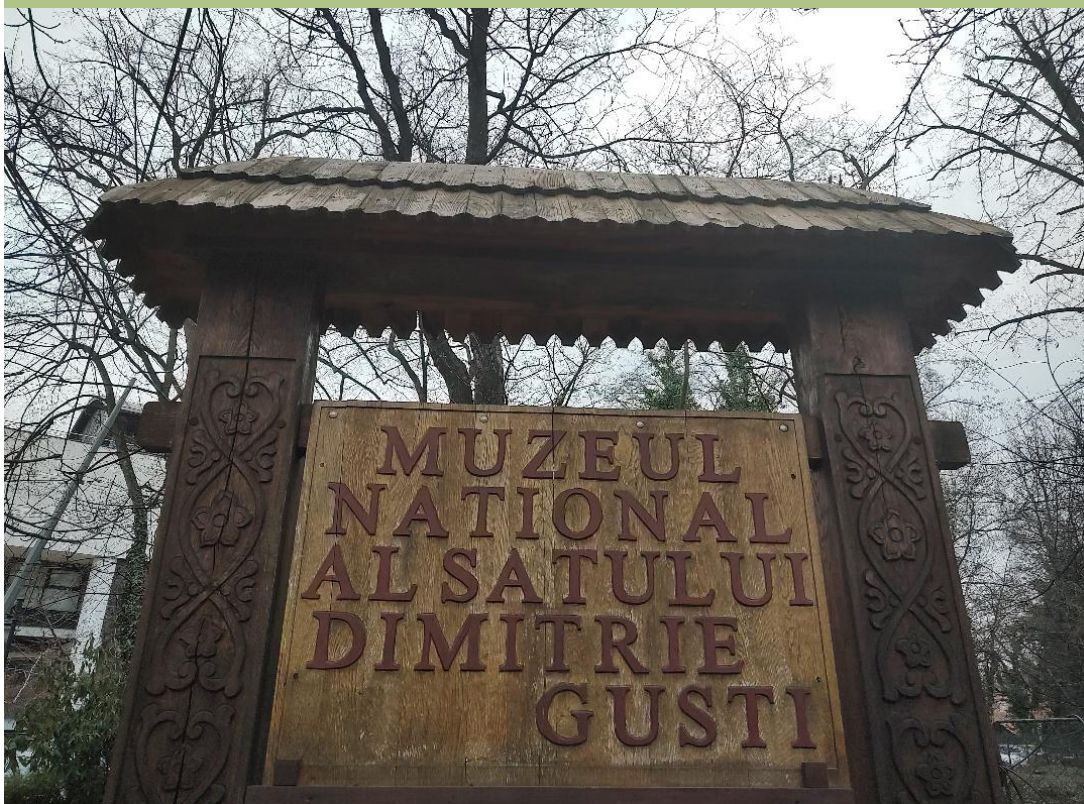
Același plurisemantism și cu privire la semnificația sintagmei **Baba Dochia**.

Despre sărbătoarea Dragobetelui nu există nici un dubiu că aceasta este o reminiscență străveche, simbolizând ritualul iubirii.

Au existat cercetători care au susținut faptul că Dragobetele se sărbătorește în vechime la 1 Martie, dată la care, la daci și la romani, începea Noul An.

În unele regiuni ale țării, Ziua de Întâi Martie, Dochia, se mai numește și cap de primăvară, în sensul că în această zi începe și vremea primăverii, însă și Dragobetele poartă apelativul **„cap de primăvară”**.

Ziua de Dragobete reprezintă semnalul de începere a renașterii întregii naturi, de aici și simbolistica purtării măștișorului: obiect cu funcții apotropaice, dar și o dovadă discretă, expusă la vedere, pe partea inimii, la fete și femei, că sunt ocrotite de aceste mici amulete, datorite în marea lor majoritate de către tineri sau bărbați. Prin intermediul măștișorului, se comunică sentimente de afecțiune, materializate în aceste gingașe și minuscule obiecte cu funcții estetice dar și mistice.

Conform unor diverse tradiții, a căror vechime merge cu siguranță dincolo de granița erei noastre, în ziua de Dochia trebuie să se pună un măștișor la gât (în zilele noastre la piept), pentru ca purtătoarea să aibă noroc, să fie sănătoasă tot cursul anului, să fie curată ca argintul din care a fost confecționat măștișorul.

În unele zone ale Balcanilor, măștișorul se poartă doar 12 zile, fiind apoi aninat în ramura unui pom. În România, șnurul se ține legat la mână. „Alții îl poartă până când înfloarește păducelul, alții până ce sosesc berzele, iar unii îl scot abia la 1 Mai, când, după ce beau pelin pe iarbă

verde îl aruncă pe un pom tânăr”. (Cf. Artur Gorovei).

Revenim din nou la dificultatea de a înțelege ce semnifică cuvântul Dochia. Pentru unii, acesta provine din etimonul Dacia, pe când alții consideră că derivă din grecește, cuvântul Evdochia, însemnând plăcere, de unde și numele Sfintei Evdochia, sărbătorită la 1 Martie. Legendele cu privire la cojoacele Babei Dochia sunt deja cunoscute (semnifică nestatornicia vremii), așa că nu mai insistăm asupra lor, doar amintim că, după aceste 12 zile de la începutul lunii martie, numite Zilele Dochiei, urmează, potrivit credințelor populare, zilele

sturzului; ale mierlei apoi ale cocostârcului, ciocârliei, cucului, rândunelelor. Cea din urmă zi este ziua mieilor, numită încă omătul sau țurțurii. Dacă în acea zi va ninge, se spune că aceasta este zăpada mieilor (cf. Artur Gorovei).

Și cu privire la Dragobete sunt multe superstiții populare (ce să faci sau să nu faci în această zi), dar și unele previziuni asupra mersului vremii (de Dragobete, cap de primăvară, dacă ursul iese din bârlog și își vede umbra, adică dacă este soare, va fi vreme rece în continuare, iar ursul va continua să doarmă).

Iată câte semnificații și legende prilejuite de un târg anual de măștișoare, aceste talismane ale iubirii, care ne transmit de fapt mesaje tainice, venite din adâncul istoriei acestor meleaguri. Dacă veți trece zilele acestea pe la Muzeul Satului, cu siguranță veți zăbovi plini de încântare, încercând să înțelegeți acest univers multicolor, dar plin de tâlcuri profunde.

Tanța TĂNĂȘESCU, UZPR

**ZIUA LITERELOR ROMÂNE:
ABORDĂRI MULTIDISCIPLINARE**

**DÍA DE LAS LETRAS RUMANAS:
ENFOQUES MULTIDISCIPLINARES**

27 DE ABRIL
Aula Histórica
Edificio A
Facultad de Filología
11:00 - 16:00 horas

ORGANIZAN:
DPTO. ERFITEI
LECTORADO DE RUMANO

PARTICIPAN:

**DESARROLLANDO PERSONAS, ORGANIZACIONES Y
LÍDERES A SU MÁXIMO POTENCIAL!!**

A partir de este objetivo, LMI ha desarrollado procesos de desarrollo personalizados únicos, como Total Leader®, Total Person® o Total Sales®.

Estos conceptos estimulan el desempeño, logran la visión deseada y consolidan el logro final... resultados medibles y sostenibles.

Para competir en el mercado global optimizado y vertiginoso de hoy en día las empresas deben implementar cambios drásticos. Pueden acelerar el desarrollo de su gente o enfrentarse a la posibilidad de quedarse atrás.

Para una evaluación del impacto y ROI del Líder Total en ti y en tu Empresa, solicita una reunión: cpotarniche@lmi-spain.es

www.lmi-spain.es

Continuare din numărul 17

Acestora li se adaugă incompatibilitățile menționate de art. 7 ale Actului din 1976, și anume: membru al guvernului unui stat membru; membru al Comisiei Europene; judecător, avocat general sau grefier al Curții de Justiție a Uniunii Europene; membru al Curții de Conturi a Uniunii Europene; membru al Comitetului Economic și Social al Uniunii Europene; membru în Consiliul de Administrație, în Comitetul director sau angajat al Băncii Europene de Investiții; membru al Consiliului director al Băncii Centrale Europene; funcționar sau agent în exercițiu într-o instituție a Uniunii Europene sau într-un organism specializat asociat acesteia ori al Băncii Centrale și Mediator al Uniunii Europene (Ombudsman).

În plus, art.9 din Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare, adaugă că, „**fără a aduce atingere incompatibilităților prevăzute de Actul din 1976, calitatea de membru al Parlamentului European este incompatibilă cu calitatea de deputat sau senator în Parlamentul României, de membru al Guvernului, cu funcțiile prevăzute la art. 81 și 82 din cartea I titlul IV cap. III secțiunea a 2-a din Legea nr.161 din 19 aprilie 2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare , sau cu funcții echivalente din statele membre ale Uniunii Europene**“.

Legea nr. 33/2007 impune în art.9 alin. 2 că „**în termen de 30 de zile de la data validării rezultatului alegerilor pentru Parlamentul European, persoanele aflate în situația de incompatibilitate să opteze între mandatul de parlamentar European și funcția care generează incompatibilitatea,**

Dreptul de a alege și de a fi ales în Parlamentul European

„Trebuie să schimbăm Europa, să o facem mai eficientă și să oferim un răspuns la preocupările cetățenilor, bazându-ne pe ceea ce am realizat deja”.

Antonio Tajani, fost Președinte al Parlamentului European

demisionând din una dintre aceste funcții“.

Listele de candidați pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European se întocmesc astfel încât să asigure reprezentarea ambelor sexe (art. 16 alin.8 din Legea nr. 33/2007). Numărul de candidați de pe fiecare listă poate fi cu cel mult 10 mai mare decât numărul mandatelor la care are dreptul România în Parlamentul European. Pentru a fi înregistrate la Biroul Electoral Central, listele de candidați propuse de partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau alianțele electorale trebuie însoțite de o listă cuprinzând cel puțin 200.000 de susținători (art.16 alin. 4 din Legea nr. 33/2007).

Totodată, Legea nr. 33/2007 reglementează în art.17 alin. 1 și situația în care un cetățean român candidează ca independent, în sensul că acesta trebuie să fie susținut de cel puțin 100.000 de alegători. Nu se pot depune liste de candidați independenți. Nu se admit candidaturi independente pe listele de candidați depuse de partide politice, alianțele politice sau alianțele electorale. Nu se admit candidaturi independente ale membrilor partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale sau ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale.

Candidatul la alegerile pentru Parlamentul European trebuie mai întâi să fie titularul dreptului subiectiv de a fi ales, deci se presupune că are vocația exercitării acestui drept, urmând ca, pentru exercitarea în concret a dreptului, să îndeplinească cerința suplimentară de depunere la Biroul Electoral Central a listei cu semnăturile, alături de cererea de admitere a candidaturii sale și alte acte necesare. O astfel de condiție suplimentară nu vine în contradicție cu dreptul de a fi ales, de vreme ce existența acestui drept este o condiție preliminară, sine qua non, fără de care accesul la întreaga procedură electorală este imposibil. Totodată, condiția legală privind depunerea listei susținătorilor cu drept de vot nu are efectul golirii de conținut a dreptului de a fi ales .

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 15 alin. 6 din Legea nr. 33/2007 „**Autoritatea Electorală Permanentă este singura autoritate publică din România care poate schimba informații privind drepturile electorale ale cetățenilor români și ai celorlalte state membre ale Uniunii Europene cu autoritățile cu responsabilități**

similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene“.

4. Studiu de caz. Alegeri europarlamentare 2019 în România

Alegerile pentru Parlamentul European s-au desfășurat în România pe 26 mai 2019. Șapte candidați independenți și 23 de formațiuni politice s-au înregistrat la Biroul Electoral Central în vederea alegerilor. Dintre acestea, BEC a validat candidaturile a 13 partide și alianțe și a trei candidați independenți.

Alegerile au avut loc concomitent cu un referendum pe tema justiției convocat de președintele Klaus Iohannis.

Cadrul juridic electoral în baza căruia s-au organizat și desfășurat alegerile europarlamentare din 26 mai 2019 în România s-a axat pe dispozițiile Legii nr. 33 din 16 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de Urgență a Guvernului României nr.6 din 15 februarie 2019, privind unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2019 .

Alegerile europarlamentare 2019 au fost un moment de adevărată revoluție a românilor, care s-au prezentat la vot în număr record. 49,02% a fost prezența finală la urne, adică nu mai puțin de 8.954.959 din cei 18.267.732 de cetățeni români înscrși pe listele permanente și speciale. Ca să facem o comparație, la alegerile parlamentare de la finalul anului 2016, prezența la vot a fost de doar 39.5%.

Românii au dat un vot de „**amendă**”, sancționând cu ștampila, în mod simbolic, asaltul la adresa justiției din ultimii ani, iar asta se reflectă și în rezultatele finale ale alegerilor europarlamentare din 2019. PSD a obținut cel mai mic scor istoric în 26 mai, iar recent formată Alianță 2020 USR-PLUS a sărit de 20%, un rezultat la care nu se așteptau nici cei mai optimiști dintre liderii coaliției.

Astfel, PNL a obținut 10 mandate de europarlamentar, PSD - 9 mandate, Alianța 2020 USR-PLUS-8 mandate, iar ProRomânia, PMP, și UDMR, câte două mandate.

Biroul Electoral Central publica, marți seară, 28.06.2019, la ora 20.00, ultimele rezultate parțiale oficiale ale alegerilor parlamentare 2019. Ele arătau așa: PNL a obținut 26,89% din voturi la alegerile europarlamentare, fiind

urmat de PSD cu 22,89 % și Alianța 2020 USR- PLUS cu 21,78%. Aceste rezultate au fost publicate după numărarea a 96% din voturile exprimate în 26 mai. Pe locurile următoare s-au situat Pro România - 6,57%, PMP - 5,75%, UDMR - 5,43% , în timp ce restul partidelor au obținut sub 5%. Rezultatele finale ale alegerilor europarlamentare 2019 arată că PNL este câștigătorul detașat, cu 27 la sută din voturi. Pe locul al doilea se situa PSD, cu 22,5 la sută din voturi, urmat foarte aproape de Alianța 2020 USR-PLUS, care a obținut 22,4 la sută din voturi. Practic, 13.000 de voturi au făcut diferența între PSD și USR-PLUS, iar specialiștii sunt de părere că dacă n-ar fi fost o proastă organizare a votului în diaspora și toți românii care doreau ar fi putut să voteze, USR-PLUS ar fi avut un procentaj mult îmbunătățit. Pe locul al patrulea este partidul lui Victor Ponta, Pro România, cu 6,6 la sută din voturi, iar pe locul al cincilea este PMP, partid fondat de fostul președinte Traian Băsescu, cu 5,7 la sută. Singurul partid care mai trece pragul de eligibilitate este UDMR, cu 5,4 la sută din voturi. Partidul lui Călin Popescu Tăriceanu, ALDE, partenerul de guvernare al PSD, s-a situat sub acest prag, obținând doar 4 la sută din voturi. Ceilalți competitori, adică încă patru partide și trei independenți, au acumulat împreună 6,1 la sută din voturi.

1. PNL - 27,0%
2. PSD - 22,5%
3. USR-PLUS - 22,4%
4. PRO România - 6,6%
5. PMP - 5,7%
6. UDMR - 5,4%
7. Alții - 6,1%.

Delegația României în Parlamentul European înainte de alegeri

Grup parlamentar	Mandate	Partid național	Mandate	Note
Alianța Progresistă a Socialiștilor și Democraților	13 / 32	Partidul Social Democrat	9	(a)
		Partidul Puterii Umaniste	1	(b)
		PRO România	1	(c)
		Uniunea Națională pentru Progresul României	1	(d)
Grupul Partidului Popular European	13 / 32	Independent	1	(e)
		Partidul Național Liberal	8	(f)
		Uniunea Democrată Maghiară din România	2	(g)
		Partidul Libertate, Unitate și Solidaritate	1	(h)
Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa	3 / 32	Partidul Alianța Liberalilor și Democraților	2	(i)
		Independent	1	(j)
Conservatorii și Reformiștii Europeni	2 / 32	M10	1	(k)
		PRO România	1	(m)
Neînscrși	1 / 32	Independent	1	(l)

Partid/Candidat	Grup european	Grup parlamentar	Număr de candidați	Voturi	%	+/-	Mandate (127)	+/-
Partidul Național Liberal	PPE	PPE	43	2.449.068	27%	▲12%	10	▲2
Partidul Social Democrat	PES	S&D	43	2.040.765	22,5%	▼15,1%	8(1)	▼1
Alianța 2020 USR-PLUS	ALDE (USR)	Renew Europe	40(1)	2.028.236	22,3%	Nou	8	▲7
Uniunea Salvați România								
Partidul Libertate, Unitate și Solidaritate								
PRO România	EDP	S&D	33	583.916	6,44%	Nou	2	—
Partidul Mișcarea Populară	PPE	PPE	43	522.104	5,76%	▼0,45%	2	▲2
Uniunea Democrată Maghiară din România	PPE	PPE	43	476.777	5,26%	▼1,03%	2	—

Partidul Alianța Liberalilor și Democraților	ALDE	—	42	372.760	4,11%	Nou	0	▼2
Candidat independent: Peter Costea	—	—	1	131.021	1,44%	▲0,7%	0	—
Candidat independent: George Simion	—	—	1	117.141	1,29%	Nou	0	—
Candidat independent: Gregoriana Tudoran	—	—	1	100.669	1,11%	Nou	0	—
Uniunea Națională pentru Progresul României	—	—	43	54.942	0,61%	(1)	0	▼1
Partidul PRODEMO	—	—	27	53.351	0,59%	Nou	0	—
Partidul România Unită	—	—	30	51.787	0,57%	Nou	0	—
Partidul Socialist Român	—	—	28	40.435	0,45%	Nou	0	—
Partidul Social Democrat Independent	—	—	43	26.439	0,29%	Nou	0	—
Blocul Unității Naționale	—	—	12	20.411	0,23%	Nou	0	—
Total: 18.267.732 înscrși (prezență la vot - 51,07%)			473	9.069.822	100%	▲18,6%	32	—

Sursă: Biroul Electoral Central

Pe județe

Județ	PNL (%)	PSD (%)	USR-PLUS (%)	PRU (%)	PMP (%)	UDMR (%)	ALDE (%)
	27	22,51	22,36	6,44	5,76	5,26	4,11
Alba	46,51	17,22	15,93	4,6	4,3	3,08	2,81
Arad	36,97	16,46	19,26	4,25	5,16	5,68	4,35
Argeș	23,6	30,04	18,67	9,99	6,84	0,59	4,32
Bacău	27,11	27,8	19,76	6,23	5,4	1,2	5,29
Bihor	34,46	17,79	12,89	4,42	2,26	19,34	2,88
Bistrița-Năsăud	38,28	23,69	15,02	3,8	5,07	3,92	4,85
Botoșani	29,54	33,04	11,22	8,54	3,52	0,67	4,63
Brașov	28,69	15,77	30,18	5,19	4,72	4,66	3,87
Brăila	21,22	27,02	13,69	22,4	5,05	0,59	2,9
Buzău	21,92	33,47	14,39	10,96	5,2	0,64	6,69
Caras-Severin	31,69	29,82	11,05	10,7	5,39	0,83	3,63
Călărași	34,02	31,23	13,66	6,43	4,76	0,65	3,83
Cluj	30,19	10,74	32,47	3,7	4,3	9,93	2,87
Constanța	26,28	18,67	26,31	7,23	9,44	0,62	3,7
Covasna	8,6	6,23	7,59	2,04	1,83	69,01	1,59
Dâmbovița	25,78	32,85	15,46	10,83	5,79	0,68	2,7
Dolj	22,86	40,83	16,99	5,37	4,48	0,52	5,17
Galați	25,3	27,04	19,66	7,35	7,1	0,62	5,05
Giurgiu	21,74	39,27	11,57	5,56	4,11	0,62	13,07
Gorj	23,05	31,98	11,27	10	6	0,66	11,31
Harghita	4,71	3,58	4,03	1,26	0,92	83,23	0,58
Hunedoara	26,6	29,58	16,95	7,55	4,19	2,9	4,7
Ialomița	27,18	31,35	15,28	8,94	5,99	0,76	4,51
Iasi	25,56	20,48	26,86	6,55	5,9	0,62	3,39
Ifov	30,76	17,57	28,8	5,38	7,05	0,47	3,59
Maramureș	28,07	20,94	21,18	5,76	9,76	5,27	3,13
Mehedinti	23,19	43,07	8,62	10,93	4,16	0,49	5,93
Mureș	22,37	13,13	16,73	4,4	3,52	32,99	2,5
Neamț	27,68	29,08	16,67	7,51	6,26	0,86	3,64
Olt	25,11	44,57	10,54	5,95	4,29	0,49	5,16
Prahova	28,35	20,74	22,58	6,52	7,51	0,66	6,34
Satu Mare	23,55	14,32	12,58	5,61	3	32,93	4,46
Sălaj	24,05	16,25	25,34	4,11	2,39	20,13	2,79
Sibiu	48,3	11,03	25,04	3,2	3,74	1,39	2,36
Suceava	33,78	25,92	14,35	6,48	6,68	0,6	3,47
Teleorman	26,67	47,53	8,8	4,18	4,3	0,43	4,46
Timiș	28,19	13,68	32,34	5,94	6,46	2,4	3,26
Tulcea	27,79	22,38	19,1	10,26	7,84	0,87	4,88
Vaslui	26,6	30,48	18,11	5,72	5,06	0,95	6,05
Vâlcea	30,55	29,94	15,74	6,97	5,56	0,68	5,4
Vrancea	37,16	30,43	12,63	5,78	4,71	0,54	3
București	15,48	16,38	39,89	6,75	7,99	0,36	4,04
Sectorul 1	16,37	15,66	41,9	5,91	8,01	0,39	4,52
Sectorul 2	16,33	16,93	39,84	6,84	7,99	0,34	3,87
Sectorul 3	15,12	16,05	42,2	7,09	7,9	0,37	3,9
Sectorul 4	15,79	16,75	40,03	7,47	8,48	0,46	4,08
Sectorul 5	16,78	19,43	34,54	7,66	7,94	0,32	3,84
Sectorul 6	14,88	16,04	43,08	6,38	7,92	0,98	1,16
Diaspora	31,93	2,41	43,88	2,5	5,66	5,44	4,24

6. Concluzii

Din analiza modului de desfășurare a alegerilor europarlamentare în anul 2019, în

conditiile unei proliferari excesive si neunitare a actelor normative in domeniul considerăm că se impune adoptarea unui Cod electoral care să reglementeze unitar aspectele procedurale ale proceselor electorale (necesitate aratata exclusiv de Curtea Constitutionala a Romaniei si de OSCE/ODIHR). Pe langa beneficiile pe care le-ar avea actorii politici, alegatorii si candidatii in termeni de crestere a claritatii, previzibilitatii si accesibilitatii, unificarea legislatiei electorale avantajeaza reformele in domeniu, modificarile ulterioare, in masura in care se vor dovedi necesare, fiind mult mai usor de transpus in practica in cazul existentei unui cod unic. Astfel, in anul 2017, Autoritatea Electorala Permanenta a elaborat o serie de ipoteze de lucru preliminare privind proiectul unui viitor cod electoral, dezbatute cu reprezentanti ai partidelor politice parlamentare.

Această necesitate a adoptarii unui cod electoral este o constantă a rapoartelor Autorității Electorale Permanente din ultimii 6 ani. Analizând conținutul deciziilor în aplicarea unitară a prevederilor legii și al hotărârilor de interpretare a legii adoptate de Biroul Electoral Central se constată că, în pofida modificărilor și completărilor aduse Legii nr. 33/2007, există încă lacune de reglementare și prevederi neclare în conținutul acesteia. Soluționarea acestora, în imediata apropiere a zilei votării, de către Biroul Electoral Central, nu constituie o soluție reală și de durată întrucât, pe de o parte, soluțiile legale ajung să fie târziu cunoscute de către actorii procesului electoral și, pe de altă parte, fiecare proces electoral în parte cere reanalizarea și soluționarea aceluiași aspecte. O evaluare sumară a hotărârilor, deciziilor și circularilor Biroului Electoral Central care au fost menționate relevă faptul că, în mare parte, Biroul Electoral Central care a funcționat în anul 2019 a reluat o serie din actele emise de Biroul Electoral Central care a funcționat în anul 2014, în cadrul acestora fiind furnizate fie aceleași clarificări și explicări ale cadrului legal fie interpretări diferite. În opinia noastră, includerea în textul legal a normelor interpretative și de aplicare emise de Biroul Electoral Central este de natură să asigure stabilitatea, coerența și predictibilitatea procedurilor electorale, precum și a actului de administrație electorală. Pe de altă parte, din activitatea Biroului Electoral Central au rezultat în mod indirect o serie de imperfecțiuni ale legii, a căror îmbunătățire este de resortul legiuitorului. Astfel, legea nu conține reglementări speciale cu privire la căile de atac în justiție împotriva actelor emise de birourile electorale, în special în materia campaniilor electorale. Alegerile pentru Parlamentul European din anul 2019 au fost marcate de critici numeroase privind modul de organizare a votării la secțiile de votare din străinătate, precum și de acuzații privind turismul electoral. Disfuncționalitățile organizatorice au constituit o reală barieră în calea exercitării dreptului de vot de către cetățenii români aflați în străinătate. În condițiile în care cadrul normativ actual nu

a asigurat accesul la vot al alegătorilor se impune o regândire a modalității de organizare a procesului electoral care să așeze în mod echitabil condițiile care trebuie îndeplinite de către cetățeni pentru a-și exercita dreptul de vot și sarcinile care revin statului pentru a facilita exercițiul acestui drept. Apreciem că o astfel de reformă trebuie să pornească de la doi piloni instituționali: Autoritatea Electorală Permanentă și instanțele judecătorești. Managementul operațiunilor electorale trebuie să fie gestionat exclusiv de autoritatea publică specializată în domeniu, iar justiția electorală să fie înfăptuită numai de instanțe și/sau Curtea Constituțională. Renunțarea la Biroul Electoral Central și la birourile electorale județene, precum și diminuarea rolului executivului în organizarea proceselor electorale ar reprezenta un pas important pentru alinierea la modelul instituțional al democrațiilor avansate. Încredințarea sarcinii de a pregăti și organiza procesele electorale Autorității Electorale Permanente ar însemna o recunoaștere a complexității în creștere a operațiunilor electorale, dar și a inadapității autorităților publice sau a membrilor birourilor electorale care nu sunt specializați în acest domeniu. În condițiile în care, pentru Guvern și ministere, procesele electorale sunt activități ad-hoc, este evident că în lipsa managementului unitar strategic și specializat, precum și a resurselor financiare și umane alocate în timp util, organizarea acestora va avea de suferit întotdeauna. În situația în care Autoritatea Electorală Permanentă ar prelua întregul management al operațiunilor electorale, cu o finanțare corespunzătoare,

direcțiile principale de acțiune ar fi axate pe profesionalizarea personalului din birourile electorale, implementarea instrumentelor specifice tehnologiei informației în toate etapele procesului electoral, cu accent pe informatizarea secțiilor de votare în vederea eliminării suspiciunilor privind turismul electoral, precum și pe operaționalizarea unor proceduri clare și predictibile atât pentru personalul din birourile electorale cât și pentru alegători și competitorii electorali. Transferul treptat al contenciosului electoral, gestionat în acest moment de birourile electorale, la instanțele judecătorești, cu asigurarea celerității specifice procedurii electorale, ar asigura legalitatea proceselor electorale și ar proteja magistrații de influența factorului politic prezent în birourile electorale. În plus, instanțele judecătorești sunt cele mai calificate să asigure controlul integrității proceselor electorale, putând beneficia, în cazurile cu o complexitate tehnică mai mare, de punctul de vedere al Autorității Electorale Permanente. Totodată, gestiunea operațiunilor electorale de către Autoritatea Electorală Permanentă, sub controlul instanțelor judecătorești, ar fi de natură să garanteze îndeplinirea obligației statului de a asigura accesul la vot al alegătorilor, în sensul de a-și putea exercita cu o ușurință rezonabilă dreptul de vot în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege. În statele europene și nu numai, inovațiile în materie de metode de votare au contribuit la multiplicarea alternativelor pe care alegătorii aflați în străinătate le au la dispoziție pentru a vota. Astfel, alegătorii din străinătate pot vota anticipat la secția de

votare, pot vota prin corespondență sau prin intermediul internetului. Având în vedere deficitul democratic în creștere în democrațiile actuale, datorat în primul rând ratei reduse de participare la vot, aceste metode sunt văzute, din ce în ce mai mult, ca o alternativă la tradiția mersului la urne, prin prisma efectelor benefice pe care le implică, acestea mergând de la scăderea cheltuielilor ocazionate de organizarea și desfășurarea alegerilor până la scăderea absenteismului prin atragerea în procesul electoral a persoanelor care doresc să voteze dar nu au posibilitatea de a se deplasa la secția de votare în ziua alegerilor. Aceste metode de votare se corelează întotdeauna cu obligația alegătorilor aflați în străinătate de a se înregistra la autoritățile competente. În cazul României, Autoritatea Electorală Permanentă poate concepe și oferi alegătorilor români cu domiciliul sau reședința în străinătate, instrumente de înregistrare eficiente, care să reducă povara administrativă pe care aceștia ar trebui să o suporte pentru a îndeplini formalitățile legale. Apreciem că toate metodele alternative de vot comportă riscuri și vulnerabilități care în cazul în care nu sunt înțelese și adresate, pot avea efecte adverse celor intenționate de implementatorii lor. Practicile altor state în materie nu pot fi transferate de plano în procesele electorale din România, fiind necesară atât o largă dezbateră cât și campanii de informare a cetățenilor.

Titi SULTAN, Specialist in drept constituțional și parlamentar

Stilul de lucru hibrid în 2023

Camelia Potârniche - LMI Romania

În ciuda dorințelor unor lideri, flexibilitatea muncii de la distanță este aici pentru a rămâne. Aproape o treime dintre angajații care lucrează în mod hibrid și 6 din 10 angajați care lucrează complet la distanță spun că ar fi **“foarte probabil”** să caute oportunități cu alte organizații dacă angajatorul lor decide să nu ofere flexibilitate în ceea ce privește modul de lucru.

Mergând mai departe, a întreba angajații unde lucrează cel mai bine va fi o piesă importantă pentru puzzle-ul “a munci sau nu în mod hibrid”. Atunci când locația lor preferată de lucru nu se potrivește cu locația lor reală, angajații sunt substanțial mai puțin implicați și mai predispuși să-și părăsească angajatorul. Economia comportamentală ne învață că oamenilor nu le place să renunțe la lucrurile pe care le-au dobândit și sunt în mod automat rigizi la schimbare. De aceea, mulți angajați care lucrează hibrid sau de la distanță au ajuns să se aștepte la flexibilitate permanentă din partea angajatorilor.

Un alt aspect important este că echipele hibride trebuie să învețe să-și coordoneze programul de lucru într-un mod care

optimizează colaborarea în echipă și asigură satisfacerea nevoilor clienților. Gallup a descoperit recent că angajați care lucrează în mod hibrid sunt cei mai implicați atunci când echipa lor stabilește în colaborare programe de lucru și proceduri. Se anticipează deja că numărul angajaților care vor lucra complet de la distanță, se va tripla în comparație cu cifrele din 2019. Rămâne de stabilit dacă această schimbare satisface angajații cu o afinitate puternică pentru lucrul permanent de acasă.

Se pare că munca cu prezență 100% la birou va rămâne de domeniul trecutului, iar liderii trebuie să se adapteze continuu. Ei sunt responsabili de asigurarea unor lucruri precum productivitate, colaborare, implicare și echitate la nivel de echipă și au sarcina de a întruchipa cultura și valorile companiei.

“Succesul într-un mediu de lucru hibrid impune angajatorilor să treacă dincolo de a vedea acest mod modul de lucru ca pe o strategie temporară sau pe termen scurt și să o trateze ca pe o oportunitate.” George Penn, VP la Gartner

În 2023, modul de lucru hibrid își va găsi probabil echilibrul. În urma unui sondaj Gallup s-a demonstrat că aproximativ 56% dintre angajații cu normă întreagă își doresc să lucreze de la distanță, iar aproximativ jumătate dintre acești angajați lucrează acum în mod hibrid. Doar 2 din 10 sunt prezenți la birou 100%, iar doar 6 % dintre angajații care muncesc de la distanță, doresc să se întoarcă complet la munca de la birou.

Când pe râul Liffey, din Dublin, curge folk românesc

interpretarea perfectă și încheind cu fotografiile de după spectacol, în mijlocul publicului. Pe Baniciu nu-l mai văzusem în spectacol pe viu, așa că nu știu dacă a încercat să preia din rolul pe care trebuia să-l facă Mălăele sau pur și simplu așa interacționează el cu publicul, povestindu-i, între melodii, întâmplări haioase din lumea artiștilor, dar rezultatul a fost minunat.

Desigur, majoritatea dintre noi cunoșteam versurile melodiilor și am cântat împreună cu artiștii, aceștia lăsându-ne numai pe noi uneori. Nu poți să faci lucrul acesta dacă nu ai siguranța celor câteva zeci de ani de carieră, cu melodii care au fost și încă sunt șlagăre, cântate la toate seratele de folk sau focuri de tabără.

Așteptată cu înfrigurare încă de când s-a anunțat, această seară parcă a trecut mult prea repede, încât ești tentat să crezi că a fost numai un vis. Noroc că am salvat câteva imagini pe care le împărtășesc cu voi. La final am avut bucuria să intru în culise și să-i ofer lui Mircea Baniciu numărul 37 al revistei Itaca, unde este publicat interviul pe care i l-am luat anul trecut, tot pe vremea asta.

Viorel Ploșteanu/Dublin
26 februarie 2023

Sfârșit de februarie. Pe malul râului Liffey, las în urmă corabia Jeanie Johnston și mă îndrept spre Liberty Hall Theatre. E duminică seara, iar trecătorii sunt rari, dar încep să aud vorbă românească și să întâlnesc figuri cunoscute. Înainte de spectacol bem un Guinness în foaierea teatrului. Nu, de data aceasta nu va fi o piesă de teatru.

Approape patru sute de oameni au venit să vadă și asculte pe viu doi interpreți uriași de folk românesc.

Ar fi trebuit să fie un actor și un folkist, dar soarta a vrut ca **Mircea Baniciu** să vină la Dublin, pentru prima dată, în împrejurări neprevăzute. Norocul nostru. Nicu Alifantis mai fusese la Dublin acum vreo șase ani.

Nu cred că am întâlnit un artist mai... total decât Nicu Alifantis, începând cu atitudinea profesionistă de pe scenă, continuând cu

REVISTA ITACA

Dublin, Irlanda

- print și online -

Din 2013

Revistă de cultură pentru scriitorii și artiștii vizuali români din Diaspora.

Propunerile de publicare se trimit la:
revistaitacadublin@gmail.com

Comenzi la:
www.itaca.ie

Centro Cultural La Tierra Tracia

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spania. Apare lunar.

SERI ȘI EVENIMENTE CULTURALE

**PRIMĂVARĂ,
BUN VENT!**

”Muzică, dans și... poezie”

19 martie 2023, ora 17.00

Torrejón de Ardoz, Calle Ferrocarril / 15
El Ejido, Calle Geranio / 28

ESPAÑA MINISTERIO DE CULTURA Y TURISMO
CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

Asociación Románica de Andalucía
BIBLIOTECA El Libro Románico
Frați de grai, frați de trai

El Fondo de Garantía Salarial Actualizado año 2023

EL FONDO DE GARANTÍA SALARIAL O FOGASA ACTUALIZADO 2023

El Fondo de Garantía Salarial tiene su origen en la Ley de Relaciones Laborales de 1976, adaptándose su existencia en el primer estatuto de los trabajadores de 1980 y regulado de manera independiente por el Real Decreto 505/1985 sobre organización y funcionamiento del Fondo de Garantía Salarial. El FOGASA se define como un organismo autónomo de carácter administrativo, adscrito al Ministerio de Trabajo y Seguridad Social, con personalidad jurídica y capacidad de obrar, para el cumplimiento de los fines establecidos en el artículo 33 del Estatuto de los Trabajadores.

¿Qué retribuciones e indemnizaciones garantiza FOGASA?

SALARIOS: Abono a los/las trabajadores/as de los salarios con sus pagas extraordinarias, incluidos los de tramitación, pendientes de pago por declaración de insolvencia o procedimiento concursal de la empresa. La cantidad máxima a abonar por el Fondo de Garantía Salarial, es la

que resulta de multiplicar el doble del salario mínimo interprofesional diario, con prorrateo de pagas extras, por el número de días pendientes de pago, con un máximo de 120 días.

INDEMNIZACIONES: Abono a los/las trabajadores/as de las indemnizaciones reconocidas como consecuencia de una sentencia, auto, acto de conciliación judicial o resolución administrativa a favor de los trabajadores a causa de un despido o extinción de los contratos conforme a los artículos 50, 51, 52, 40.1 y 40.3 del Estatuto de los Trabajadores y de extinción de contratos conforme a los artículos 181 y 182 del Real Decreto Legislativo 1/2020 del 5 de mayo por el que se aprueba el texto refundido de la ley concursal, así como las indemnizaciones por extinción de contratos temporales o de duración determinada que legalmente procedan. En todos los casos con el límite de una anualidad, sin que el salario diario base del cálculo pueda exceder del doble del salario mínimo interprofesional, incluyendo la prorratea de las pagas extras. Hay que tener que cuando la resolución del contrato sea por cambio sustancial de las condiciones de trabajo será de 9 mensualidades.

• Despido improcedente o nulo, o en virtud

del artículo 50 del E.T: 30 días por año. En caso de concurso de acreedores, el fondo no paga más de 20 días, aunque el despido sea improcedente.

- Despidos objetivos y colectivos: 20 días por año
- Extinción de contratos temporales: 12 días por año trabajado.

¿Qué pasa con los contratos a tiempo parcial?

En los contratos a tiempo parcial todos los límites se reducen proporcionalmente según la jornada que realiza el trabajador. Los límites que se reducen no son el número de días a abonar, sino los límites del SMI.

A modo de ejemplo, para un trabajador a media jornada, lo máximo que abonará el FOGASA por salario diario será de 42 euros en el año 2023.

¿Qué indemnizaciones quedan excluidas del ámbito de protección del FOGASA?

Las indemnizaciones reconocidas en conciliación administrativa, salvo las derivadas del expediente de regulación de empleo, en cuanto que lo acordado en la misma solo tiene fuerza ejecutiva entre las partes intervinientes. Tampoco incluye los pluses de distancia, transporte, vestuario, quebranto de moneda, desgaste de útiles y herramientas, dietas, complementos de incapacidad temporal y cualquier otro de naturaleza indemnizatoria.

LÍMITES PARA EL 2023

Conforme al Real Decreto 99/2023, el SMI queda establecido en 1.080 euros mensuales, 1.260 euros con la prorratea de la

paga extra y 15.120 euros anuales en jornada completa.

S.M. I: 36,00 €

Doble S.M.I con la parte proporcional de pagas extraordinarias: 84,84 €

Límite anualidad para las indemnizaciones: 30.601,60 €

Límite salarios (120 días): 10.060 €

¿Quiénes son las personas beneficiarias de FOGASA?

Los/as trabajadores/es vinculados por relación laboral. Están excluidos los socios/as de cooperativas de trabajo asociado y trabajadores/as al servicio del hogar familiar

¿Cómo se financia el FOGASA?

Cotizaciones por esta contingencia de las empresas tanto públicas como privadas que ocupan a trabajadores por cuenta ajena: La base de cotización es la correspondiente a las contingencias de accidentes de trabajo y enfermedades profesionales en el Sistema de Seguridad Social (actualmente el 0,2%), por cantidades obtenidas por subrogación, rentas o frutos de su patrimonio o del Patrimonio del Estado adscrito al Fondo y otras previstas en la ley.

¿Cuál es el plazo de solicitud?

Un año, contado desde la fecha del Acta de Conciliación, Sentencia, Resolución de la Autoridad Laboral o Resolución judicial complementaria. Dicho plazo se interrumpirá por el ejercicio de las acciones ejecutivas o de reconocimiento de los créditos en el procedimiento concursal, así como las demás formas admitidas en derecho.

¿Qué documentación tengo que presentar?

Con carácter general, es recomendable solicitar cita previa en el FOGASA, y debemos tener la siguiente documentación:

- Solicitud: En el modelo oficial vigente, debidamente cumplimentado y firmado. O bien, mediante el sistema de solicitud electrónica.
- Justificante bancario, onde consten claramente nombre y apellidos, DNI/NIE y todos los dígitos del IBAN
- Fotocopia del DNI, NIE o documento de identidad equivalente, del trabajador, salvo que autorice al Organismo para su obtención, sin que por ello se le exima de identificarse ante el funcionario actuante.
- En casos de actuar mediante

representante, copia del DNI de éste, NIE o documento equivalente y original y copia testimoniada del documento por la que se acredite la representación (poder notarial, documento privado con firma legitimada, declaración firmada en comparecencia personal ante el funcionario público). Si la cuenta bancaria de ingreso pertenece al representante, debe tener reconocida expresamente la facultad para cobrar del Fondo de Garantía Salarial.

Acta de conciliación (administrativa o judicial) y/o sentencia firme testimoniada del Juzgado de lo Social en la que se reconocen los salarios reclamados. Deberá aportarse.

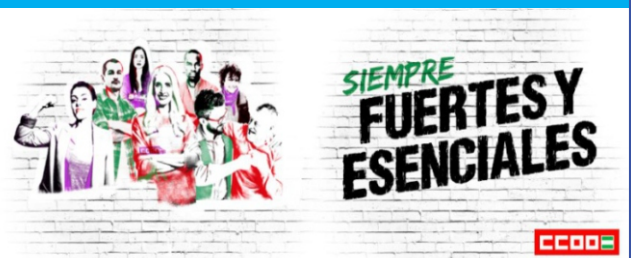
Plazo para resolver que tiene el FOGASA y abonar la cuantía.

Una vez realizada la solicitud, el FOGASA tiene un plazo de tres meses para responder al trabajador reconociendo o denegando la cuantía. En este sentido, si no se realiza la respuesta en dicho plazo, se entiende aceptada la responsabilidad del pago por silencio administrativo, y por tanto el FOGASA abonará la cuantía reclamada, siempre con los propios límites del FOGASA.

Parteneri sociali al publicației "Români in Andalucia"

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

Dragomira

Caietul Dragomirei

Autor: Laura Cătălina Dragomir

Ilustrații: Orieta Dimadi

Lucrul cu copiii, îndrumarea acestora cu obiectivul de a le cultiva exprimarea, de a le îmbogăți și nuanța vocabularul, e fundamentat pe necesitatea unui act de patriotism activ.

Copiii Diasporei sunt situații românești cărora trebuie să li se ofere soluții educaționale în acord cu viața și activitățile lor din țările în care trăiesc.

Limba ne dă posibilitatea de a ne păstra și evita ruperea generațiilor de generații. Exprimarea corectă, orală sau scrisă, e felul în care alegem să fim fideli culturii de acasă și să putem vorbi și de un popor împreună.

Deprinderea limbii române, atunci când ea, din motive obiective, nu se poate realiza prin intermediul școlii (sau se realizează parțial-insuficient) se poate transfera ca sarcină și părinților.

Caietul Dragomirei, rubrică nouă la "Români în Andalucia", își propune să pună la dispoziție instrumente de lucru - exerciții, care să îi ajute pe copii și părinți "să cultive vorbirea îngrijită și scrierea corectă și clară".

Exercițiul nr.103

Completați cu silabe potrivite:

- - -
- - -
- re - na -

Exercițiul nr.104

Completează cuvintele cu silabele care lipsesc:

Exemplu:

- Am un nuc.
- Văd un cuc.

Exercițiul nr.105

Citește propozițiile:

-Să o mă - nânc. (cine să o mănânce) ? (eu)
-Să o mănânce. (cine?) (el, ea, ei, ele)

Exercițiul nr.106

Scrieți propoziții care exprimă o urare, o poruncă, un îndemn, un salut, o mirare.

Exercițiul nr.107

Citiți din lecția "Cearta" o propoziție enunțiativă, una exclamativă și una interogativă.

Exercițiul nr.108

Din lecția "Cearta" citiți propozițiile în care întâlniți înțelesul cuvântului ceata și omida.
ceata = un grup adunat în vederea unui scop comun.
omida = larva fluturilor, dăunătoare pomilor.

Exercițiul nr.109

Copiați proverbul de la lecția "Cearta" și despărțiți cuvintele în silabe.

"Cine este muncitor

De hrană nu duce dor."

Exercițiul nr.110

Copiați o ghicitoare și despărțiți fiecare cuvânt în silabe. Exemplu:

"Din grădina lui Mihai,

De sub tufe de urzici,

A ieșit un ghem de scai

Ca să caute furnici

Ce să fie oare?"

Ghici!

Exercițiul nr.111

Transformați propozițiile astfel încât acțiunea să fie executată de mai multe ființe.

Exemplu:

- Iepurele fuge.
- Vrabia ciripește.
- Copilul aleagă prin curte.

Exercițiul nr.112

"Ghicitoarea ilustrată" Fiecare copil primește câte o ilustrație și trebuie să scrie pe caiet un anumit număr de propoziții despre ceea ce se vede în ilustrație. Unii copii pot scrie numai cuvinte.

Exercițiul nr.113

Copie propoziția în care se vorbește despre serbarea școlară (din lecția "Prima zi de școală").

Exercițiul nr.114

Alcătuieți și scrieți propoziții completând locurile libere cu alte cuvinte.

"Copii merg la Ei din vacanța mare. Clopoțelul Toți în clasă."

Exercițiul nr.115

Formulați alte propoziții despre carte:

curată
Cartea este _____

Exercițiul nr.116

Referindu-se la lecția "A sosit toamna", elevii vor alcătui propoziții cu cuvintele: recolte, agricultori, fructele.

Exercițiul nr.117

Vor observa imaginile cu atenție și vor formula propoziții.

Exercițiul nr.118.

Completați locurile punctate cu unul sau două cuvinte din coloana a doua.

Ghiozdanul este pe scaun, închis, deschis
Cărțile sunt curate, îmbrăcate, cu etichetă

Exercițiul nr.119

Înlocuiți cuvintele subliniate cu altele cu înțeles asemănător:

"Ostașii sunt apărători n~~î~~nfrigați ai patriei, ai copiilor. Ei asigură pacea țării. "

Exercițiul nr.120

Ordonează cuvintele de mai jos, după momentele unei zile: amiază, zori, după-amiază, răsărit, amurg, spus, prânz, înserare, dimineață.

Exercițiul nr.121

Scrieți în locul punctelor denumirea mai multor animale de același fel cu cele din prima coloană.

o pasăre	niște păsări
un porc
o oaie
un cal

Exercițiul nr.122

Completează propozițiile după modelul dat:

muncitorii	- fabrici	- îmbrăcăminte
lucrează	-	Ei produc -
în	-	-

Exercițiul nr.123

Citiți propozițiile din cele două coloane și completați spațiile punctate cu grupuri de cuvinte sau cuvinte cu același înțeles:

a) Ei stăteau la sfat. a) Ei stăteau de vorbă.
b) Închipuți-vă ce bine va fi în vacanță. b)
c) Menirea școlarului este să învețe. c)

**Ești scriitor?
Scrii bine?
Noi te publicăm!**

www.itaca.ie

ITACA
PUBLISHING HOUSE

publicare@itaca.ie

Publică-ți cartea la Itaca!

- corectură
- tehnoredactare
- copertă
- tipar

- promovare
- lansare
- târguri de carte
- vânzare

Dublin, Irlanda, din 2020

ITACA Publishing House
este o editură românească
înregistrată în Irlanda și UK

www.itaca.ie